

2023

Uproszczone metody rozliczania wydatków (Simplified Cost Options - SCO)

- pytania i odpowiedzi

Materiał prezentuje najczęściej zadawane pytania dotyczące SCO przez instytucje zaangażowane we wdrażanie funduszy europejskich wraz z odpowiedziami Instytucji Koordynującej UP oraz Komisji Europejskiej.

Jeśli chcesz zastosować interpretację przepisów prawa do konkretnego projektu, miej na uwadze jego specyfikę oraz wymagania regulaminu wyboru projektów i innych dokumentów programowych.

UPROSZCZONE METODY ROZLICZANIA WYDATKÓW

Szanowni Państwo,

przed nami nowe wyzwania związane z realizacją projektów UE w latach 2021-2027. W okresie 2004-2020 sygnalizowano nam liczne problemy podczas realizacji projektów. Sygnały płynęły od wnioskodawców i beneficjentów oraz instytucji zaangażowanych we wdrażanie funduszy unijnych, które bezpośrednio współpracowały z beneficjentami. Spowodowało to konieczność uproszczenia systemu wdrażania programów 2021-2027.

Jednym z proponowanych rozwiązań jest zastosowanie uproszczonych metod rozliczania wydatków (Simplified Cost Options – SCO) w większym zakresie, aniżeli do tej pory. Rozwiązania prawne dotyczące SCO (przepisy art. 53-56 oraz art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. *ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej*; dalej jako: rozporządzenie ogólne) umożliwiają:

- ograniczenie prawdopodobieństwa wystąpienia błędu (projekty objęte SCO są mniej narażone na ryzyko wystąpienia nieprawidłowości),
- zmniejszenie obciążeń administracyjnych zarówno po stronie beneficjentów, jak i instytucji (stosowanie SCO nie wymaga weryfikacji dokumentów księgowych),
- skoncentrowanie się na celach i priorytetach (stosowanie SCO wiąże się z podejściem opartym na rezultatach, a nie na wydatkach).

Dlatego też SCO spotykają się z coraz większym zainteresowaniem i pozytywnym odbiorem wnioskodawców, beneficjentów i innych podmiotów zaangażowanych w realizację projektów UE.

Chcemy Państwu zaprezentować aktualizację najczęściej zadawanych pytań dotyczących SCO w roku 2022 i do połowy 2023. Doświadczenie kilku lat wdrażania uproszczonych metod **w projektach EFRR i FS** pozwala odpowiedzieć na te pytania i przekazać Państwu zbiór wyjaśnień zawierający interpretacje przepisów odnośnie do metod ustalania SCO (w szczególności w metodykach instytucji) oraz prawidłowości rozliczania SCO przez beneficjentów. Dzięki współpracy z Państwem materiał został uzupełniony przede wszystkim o kwestie dotyczące wdrażania SCO w projektach objętych pomocą publiczną i *de minimis*. Dodatkowo w związku z powszechnym zastosowaniem stawek ryczałtowych kosztów pośrednich wyodrębniliśmy rozdział poświęcony aspektom wdrożenia tej metody.

Dziękujemy Państwu za współpracę. Wyrażamy przekonanie, że materiał ten będzie pomocny w dalszej realizacji zadań zmierzających do szerszego wykorzystania SCO. Zakładamy, że zbiór pytań i odpowiedzi będzie aktualizowany wraz z postępem prac nad metodykami SCO i kolejnymi pytaniami, które proszę kierować na adres: **sco@mfiipr.gov.pl**.

Warszawa, sierpień 2023 r.

SPIS TREŚCI

1. Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące SCO.....	5
2. Obowiązek stosowania SCO – art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego	6
3. Stosowanie SCO na podstawie art. 94 rozporządzenia ogólnego.....	13
4. Ocena <i>ex-ante</i> metodyki SCO.....	15
5. Akt delegowany wydany na podstawie art. 94 ust. 4 rozporządzenia ogólnego	16
6. Metoda oparta na danych historycznych – art. 53 ust. 3 lit. a tiret i rozporządzenia ogólnego	17
7. Metoda oceny eksperckiej – art. 53 ust. 3 lit. a tiret i rozporządzenia ogólnego	18
8. Metoda projektu budżetu – art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego	19
9. Metoda z innych polityk UE – art. 53 ust. 3 lit. c rozporządzenia ogólnego	24
10. Metoda z systemów dotacji finansowanych w całości przez państwo członkowskie – art. 53 ust. 3 lit. d rozporządzenia ogólnego	25
11. Gotowe stawki ryczałtowe – art. 54-56 rozporządzenia ogólnego.....	26
12. Łączenie różnych SCO oraz SCO i wydatków rzeczywistych w ramach projektu.....	31
13. SCO w systemie teleinformatycznym CST21.....	35
14. SCO w projektach objętych pomocą publiczną i pomocą <i>de minimis</i>	36
15. Monitorowanie cross-finansingu w SCO.....	43
16. Godzinowa stawka jednostkowa - art. 55 ust. 2-5 rozporządzenia ogólnego.....	44
17. Stawka ryczałtowa kosztów pośrednich - art. 54 rozporządzenia ogólnego.....	45
18. Zaliczki w projektach objętych SCO	51

1. Wytyczne Komisji Europejskiej dotyczące SCO

pytanie	odpowiedź
<p>1. Obecnie zastosowanie mają <i>Wytyczne dotyczące uproszczonych form kosztów: Finansowanie według stawek zryczałtowanych, standardowe stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe (na podstawie art. 67 i 68, 68a i 68b rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1304/2013 oraz art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1299/2013)</i> Wersja zmieniona w związku z wejściem w życie rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046:</p> <ul style="list-style-type: none"> - czy Wytyczne te można stosować do perspektywy 2021-2027? - czy w związku z wejściem w życie rozporządzenia 2021/1060 z 24.06.2021 planowane jest wydanie nowej wersji wytycznych przez KE? 	<p>Wytyczne KE dotyczące SCO 2014-2020 można stosować również do projektów 2021-2027. Jednak pamiętaj o różnicach. W szczególności zwróć uwagę na przepisy dotyczące zakazu stosowania SCO w projekcie w całości realizowanym za pośrednictwem zamówień publicznych – zob. art. 67 ust. 4 rozporządzenia ogólnego 2014-2020. W latach 2021-2027 zrezygnowano z tego zakazu.</p> <p>KE nie planuje wydać wytycznych dotyczących SCO 2021-2027. KE planuje uzupełnić wytyczne 2014-2020 o kwestie dot. udzielania zamówień publicznych i pomocy publicznej w projektach objętych SCO.</p>
<p>2. Czy planowane są ograniczenia w zakresie stawek ryczałtowych określanych na podstawie art. 54 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 w odniesieniu do operacji lub projektów stanowiących część operacji realizowanych w drodze zamówienia publicznego?</p>	<p>Przepisy rozporządzenia ogólnego 2021-2027 nie przewidują zakazu stosowania SCO w projektach w całości objętych zamówieniami publicznymi (tak jak to było w perspektywie 2014-2020).</p> <p>Jednak zwróć uwagę na przepis art. 55 rozporządzenia ogólnego dotyczący stawki ryczałtowej do 20%, który wyłącza zamówienia o wartości powyżej progów unijnych z możliwości zastosowania tej stawki.</p>
<p>3. Czy przewiduje się wytyczne/zalecenia dot. ustalania SCO w oparciu o inne obiektywne informacje lub ocenę ekspercką, zgodnie z art. 53, ust. 3, pkt a, tiret pierwszy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060? Czy doprecyzowanie zostanie pojęcie „inne obiektywne informacje”? Czy przewiduje się zalecenia dot. osób, które dokonywać będą mogły oceny eksperckiej oraz jej zakresu?</p>	<p>KE nie planuje wydać wytycznych dotyczących SCO 2021-2027. Zalecamy zapoznać się z rozdziałem 4 Wytycznych KE dot. SCO 2014-2020 dotyczącym metody oceny eksperckiej. Wytyczne KE dotyczące SCO 2014-2020 można stosować do projektów 2021-2027 – z uwzględnieniem zmian w przepisach dotyczących perspektywy 2021-2027.</p>

2. Obowiązek stosowania SCO – art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Jeżeli całkowita wartość projektu nie przekracza 200 000 EUR, to czy cały projekt musi zostać objęty uproszczonymi metodami? Czy wystarczające jest zastosowanie jednej z form uproszczonych metod do wybranej kategorii kosztów bezpośrednich, czyli projekt byłby tylko częściowo objęty uproszczonymi metodami?</p>	<p>Cały projekt o wartości do 200 000 EUR musi być objęty SCO. Niewystarczające jest np. zastosowanie ryczałtowych kosztów pośrednich wg stawki 15% odnoszonej do bezpośrednich kosztów personelu projektu (art. 54 lit. b rozporządzenia ogólnego), gdy w projekcie obok kosztów personelu występują inne koszty bezpośrednie rozliczane za pomocą dokumentów księgowych (wydatki rzeczywiste).</p> <p>Zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, „W przypadku stosowania finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe jedynie kategorie kosztów, do których stosuje się daną stawkę ryczałtową, mogą być refundowane zgodnie z akapitem pierwszym lit. a)”. Z powyższego wynika, że zastosowanie ryczałtowych kosztów pośrednich z art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego jest wystarczające dla spełnienia obowiązku z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, gdy w projekcie występują dwie kategorie kosztów: bezpośrednie i pośrednie, z których jedna (koszty pośrednie) jest rozliczana za pomocą SCO (stawki ryczałtowej do 7%), a druga (koszty bezpośrednie) stanowi podstawę obliczania tej pierwszej (koszty pośrednie).</p>
<p>2. Proszę o interpretację zdania drugiego art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.</p>	<p>Zastosowanie stawki ryczałtowej realizuje obowiązek stosowania SCO w ramach całego projektu (o wartości do 200.000 EUR), o ile projekt dzieli się wyłącznie na dwie kategorie kosztów. Przykładowo zastosowanie stawki ryczałtowej do 7% z art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego na koszty pośrednie wyliczone w oparciu o kwotę kosztów bezpośrednich jest wystarczające, ponieważ w projekcie występują dwie kategorie kosztów: pośrednie i bezpośrednie. Obowiązku stosowania SCO do całego projektu nie realizuje natomiast zastosowanie stawki ryczałtowej do 15% z art. 54 lit. b rozporządzenia ogólnego, gdy w ramach projektu wystąpi trzecia kategoria kosztów: bezpośrednie koszty inne niż personel – rozliczana na podstawie dokumentów księgowych.</p>
<p>3. Czy zastosowanie w ramach projektu o wartości do 200 000 EUR wyłącznie stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 54 lit. b rozporządzenia ogólnego (stawka do 15% kwalifikowalnych kosztów personelu do obliczenia kosztów pośrednich) będzie</p>	<p>Zastosowanie w ramach projektu o wartości do 200 000 EUR stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 54 lit. b rozporządzenia ogólnego (stawka 15% kwalifikowalnych kosztów personelu do obliczenia kosztów pośrednich) nie jest wystarczające w świetle regulacji art. 53 ust. 2 ww. rozporządzenia, tj. obowiązku stosowania SCO w ramach projektów</p>

<p>wystarczające w świetle regulacji art. 53 ust. 2? Zakładamy, że pozostałe stawki wskazane w art. 54 nie są problematyczne w świetle ww. regulacji.</p>	<p>do 200.000 EUR. Zastosowanie rozwiązania z art. 54 lit. a albo lit. c rozporządzenia ogólnego stanowi przykład spełnienia obowiązku art. 53 ust. 2 ww. rozporządzenia.</p>
<p>4. Jak w praktyce zastosować przepis art. 53 ust. 2 rozporządzenia 2021/1060, gdy koszt projektu nie przekracza 200 tys. euro, ale (przykładowo) w zakresie rzeczowym projektu ujęto wyłącznie jeden wydatek inwestycyjny (np. zakup środka trwałego), a co więcej – w różnych projektach złożonych w ramach konkursu występują bardzo różnorodne środki trwałe (również o bardzo rozbieżnej wartości, co wynika ze zróżnicowanego zakresu rzeczowego projektów) i nie jest możliwe przygotowanie ustandaryzowanej stawki jednostkowej albo ustalenie ustandaryzowanej kwoty ryczałtowej? Czy istnieje obowiązek ustalania takiej ustandaryzowanej stawki, czy możliwe jest podejście polegające na indywidualnym ustaleniu kwoty ryczałtowej (lub stawki jednostkowej) dla każdego projektu? Czy w sytuacji, gdy wartość całkowita projektu podlegającego rygorom pomocy publicznej nie przekracza 200 tys. euro, a nie ma możliwości zastosowania uproszczenia w formie ryczału dla kosztów pośrednich (np. z powodu przekroczenia przez wnioskodawcę progu dla <i>de minimis</i>) istnieje konieczność zastosowania dla tego projektu innej formy uproszczeń, np. kwoty ryczałtowej?</p>	<p>Zasadne jest zastosowanie stawki ryczałtowej kosztów pośrednich do 7% określonej w art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego, o ile koszty pośrednie wystąpią w tych projektach.</p> <p>Możliwe jest zastosowanie w ramach projektów o wartości do 200.000 EUR metody projektu budżetu określonej w art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego, np. w celu obliczenia kwoty ryczałtowej/kwot ryczałtowych.</p>
<p>5. Jak należy interpretować obszar badań i innowacji. Szczególnie pojęcie obszar innowacji jest pojęciem bardzo szerokim i trudnym do określenia, a rozporządzenie ogólne nie precyzuje tego pojęcia. Czy identyfikacji takich obszarów należy dokonywać w odniesieniu do:</p> <ul style="list-style-type: none"> - celów polityki, - celów szczegółowych, - kodów rodzajów interwencji wskazanych w załączniku I do rozporządzenia ogólnego, - działania w danym programie? 	<p>W rozporządzeniu ogólnym pojęcia „badania” i „innowacje” uwzględniono w szczególności w zał. I (wymiarzy i kody rodzajów interwencji) i zał. IV (tematyczne warunki podstawowe).</p>

<p>6. Czy prawidłową interpretacją przepisu art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego jest stwierdzenie, że Komitet Monitorujący wydaje uprzednią zgodę dla Instytucji Zarządzającej na wyłączenie przez nią operacji obszar badania i innowacji z wymogu zastosowania SCO. Natomiast na podstawie takiej zgody Komitetu to Instytucja Zarządzająca realizuje przepis dotyczący wyłączenia na etapie sporządzania regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie?</p>	<p>Tak, wyłączenie z obowiązku stosowania SCO (art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego) dotyczy projektów z obszaru badania i innowacji, dla których Komitet Monitorujący wydał uprzednią zgodę na to wyłączenie. Następnie właściwa instytucja wyłącza te projekty z wymogu stosowania SCO w regulaminie wyboru projektów.</p>
<p>7. Czy Komitet Monitorujący może wydać zgodę na niestosowanie SCOs w obszarze np. badania i innowacji tylko dla niektórych działań/typów projektów? Czy wszystkie działania/typy projektów muszą zostać poddane wyłączeniu, jeśli zostaje podjęta decyzja o niestosowaniu SCO w obszarze badania i innowacji?</p>	<p>Zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, na zasadzie odstępstwa od obligatoryjnego stosowania SCO w ramach projektów o wartości do 200.000 EUR, IZ może zgodzić się na wyłączenie niektórych projektów w obszarze badania i innowacji z wymogu stosowania SCO, pod warunkiem, że KM wyraził uprzednią zgodę na to wyłączenie. Wyłączenie z obligatoryjnego stosowania SCO dotyczy więc będzie konkretnych projektów z obszaru badania i innowacji, w stosunku do których KM wyraził zgodę na to wyłączenie.</p>
<p>8. Zwolnienie z obowiązku stosowania SCOs w przypadku projektów, których wsparcie stanowi pomoc państwa: jak należy postępować w przypadku projektów objętych częściowo pomocą publiczną i częściowo pomocą de minimis? Czy w takich przypadkach należy stosować zasadę, że część projektu z pomocą udzielaną w oparciu np. o GBER lub jako rekompensata dla UOIG jest wyłączona z obowiązku stosowania uproszczonych metod rozliczania, a do części z pomocą de minimis należy stosować rozliczanie uproszczone?</p>	<p>Przepisy rozporządzenia ogólnego nie zakazują stosowania SCO w projektach objętych pomocą publiczną. Natomiast zgodnie z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, SCO nie muszą być stosowane w projektach objętych pomocą publiczną (nie dotyczy projektów, w których występuje wyłącznie pomoc de minimis). W przypadku projektów objętych częściowo pomocą publiczną i pomocą de minimis – SCO mogą, lecz nie muszą być stosowane.</p>
<p>9. Jak rozumieć wyłączenie z obowiązku stosowania SCOs w projektach o wartości całkowitej do 200 000 EUR? Czy pomoc państwa obejmuje także pomoc de minimis? Zgodnie ze zmianą w stosunku do rozporządzenia 1303/2013 należy zakładać, że projekty objęte pomocą de minimis nie podlegają ww. obowiązkowi. Czy jeśli projekt jest objęty pomocą publiczną tylko w pewnej części, wyłączenie spod obowiązku stosowania</p>	<p>Pomoc państwa w rozumieniu art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego nie obejmuje pomocy de minimis. Zgodnie z tym przepisem projekty o wartości do 200.000 EUR objęte pomocą de minimis podlegają obowiązkowi stosowania SCO.</p> <p>Jeśli projekt jest objęty pomocą publiczną w części, wyłączenie z obowiązku stosowania SCO dotyczy całego projektu.</p> <p>Wyłączenia z obowiązku stosowania SCO w projektach o wartości całkowitej do 200 000 EUR</p>

<p>SCOs dotyczy tylko tej części czy całości projektu? Czy są inne podstawy prawne umożliwiające instytucji odstąpienie od stosowania SCOs w projektach o wartości całkowitej do 200 000 EUR (np. jeżeli wynika to ze specyfiki projektu lub zastosowanie SCOs byłoby zbyt problematyczne np. z uwagi na brak danych historycznych)?</p>	<p>zostały wskazane w art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.</p>
<p>10. Czy wyłączenie stosowania SCOs dla projektów objętych pomocą publiczną powinno przybrać określoną formę (np. zgody wyrażonej przez Komitet Monitorujący, odpowiedniego zapisu w szczegółowym opisie priorytetów, czy też wystarczy regulacja w regulaminie naboru)? Czy może zostać zastosowane dla wybranych działań w ramach programu (w wybranych działaniach/typach projektów stosujemy wyłączenie, w innych nie)?</p>	<p>Wyłączenie z obligatoryjnego stosowania SCO w projektach objętych pomocą publiczną (wyłączenie nie dotyczy pomocy <i>de minimis</i>), o którym mowa w art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, następuje z mocy prawa, i nie jest uzależnione od decyzji IZ, czy komitetu monitorującego. Decyzję o dopuszczalności i sposobie wdrożenia SCO w projektach objętych pomocą publiczną podejmuje właściwa instytucja poprzez wprowadzenie odpowiednich uregulowań w SZOP lub regulaminie wyboru projektów.</p>
<p>11. Jak należy stosować uproszczone metody rozliczania kosztów pośrednich, jeżeli całość lub większość kosztów ponoszonych w projekcie jest ponoszona z zastosowaniem przepisów pzp?</p>	<p>Zastosowanie procedur konkurencyjnych (Pzp, zasada konkurencyjności) do wyboru najkorzystniejszej oferty, która stanowi całość lub większość kosztów projektu nie uniemożliwia zastosowania SCO. Zakaz stosowania SCO w przypadku zlecenia w całości projektu z zastosowaniem przepisów dotyczących udzielania zamówień nie obowiązuje w perspektywie 2021-2027. Kwestia wpływu zamówień publicznych na możliwość zastosowania SCO w projekcie powinna zostać uwzględniona podczas ustalania kwoty SCO w metodyce przekazywanej do oceny ex-ante IA. Zastosowanie gotowych rozwiązań z rozporządzenia ogólnego, w tym stawek ryczałtowych kosztów pośrednich z art. 54 jest także możliwe w tym typie projektów (zob. także pkt 1.1-2 niniejszego materiału).</p>
<p>12. Jakie powinno być podejście w przypadku projektów dotyczących np. opracowania miejskich planów adaptacji, czy też dokumentacji planistycznej, dla których wartość z dużym prawdopodobieństwem będzie kształtować się na poziomie poniżej 200 tys. Euro, przy czym nie będą generowane inne koszty jak sam wydatek za opracowanie przedmiotowej dokumentacji, a tym samym nie będzie można odnieść kosztów pośrednich do bezpośrednich, trudne byłoby także</p>	<p>Z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego wynika obowiązek stosowania SCO w projektach o wartości do 200.000 EUR, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w tym przepisie. Jeśli dany typ projektów nie stanowi tego wyjątku, SCO muszą być zastosowane w takich projektach. Co do zasady każdy projekt, także ten o mniejszej wartości, generuje koszty administracyjne (zob. definicja kosztów pośrednich w „Wytocznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027”). Zastosowanie stawki ryczałtowej kosztów pośrednich do 7% (art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego) realizuje obowiązek</p>

<p>ustalenie ceny jednostkowej? Dokumenty te mogą być opracowywane przez samego beneficjenta lub ich opracowanie może być zlecona na zewnątrz.</p>	<p>stosowania SCO. W przypadku zaś braku zasadności zastosowania stawki ryczałtowej odnoszonej do pozostałych kosztów projektu (realizującej obowiązek stosowania SCO do całego projektu), SCO muszą być zastosowane do całego projektu. Jedną z metod określania SCO (gdy opracowanie metodyki przez IZ zostało wykluczone) jest projekt budżetu sporządzany przez wnioskodawcę i oceniany <i>ex-ante</i> przez właściwą instytucję. Więcej na temat metody projektu budżetu zob. pkt 4.3 ZAWIADOMIENIA KOMISJI W SPRAWIE WYTYCZNYCH DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UPROSZCZONYCH FORM KOSZTÓW W RAMACH EUROPEJSKICH FUNDUSZY STRUKTURALNYCH I INWESTYCYJNYCH (ESI) – WERSJA ZMIENIONA (2021/C 200/01).</p>
<p>13. Czy w przypadku, gdy w ramach jednego konkursu przedkładane mogą być projekty o wartości zarówno poniżej jak i powyżej 200 tys. Euro, dopuszczalne jest ograniczenie możliwości rozliczania kosztów pośrednich metodami uproszczonymi (stawka ryczałtowa) tylko w odniesieniu do inwestycji poniżej 200 tys. Euro, czy też konieczne jest zastosowanie jednakowego podejścia dla wszystkich projektów w ramach danego konkursu, niezależnie od ich wartości. Czy jeżeli konieczne jest zastosowanie jednakowego podejścia do wszystkich projektów, to czy można zastosować różny poziom stawek ryczałtowych w zależności od wielkości projektu, np. 5% dla projektów o wartości poniżej 200 tys. Euro, 3% dla projektów o wartości w przedziale 200 tys. Euro – 800 tys. Euro oraz 2% dla projektów powyżej 800 tys. Euro?</p>	<p>Instytucja (IZ/IP/IW), podejmując decyzję o niekwalifikowalności kosztów pośrednich projektu (w programie, SZOP, wytycznych, regulaminie wyboru projektów lub umowie o dofinansowanie projektu), nie powinna kierować się wyłącznie przyjętym sposobem rozliczania kosztów projektu w wyniku realizacji obowiązku zastosowania SCO wynikającego z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego. Tym bardziej, że z pkt 4 i 5 podrozdziału 3.12 „Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027” wynika obowiązek zastosowania uproszczonych metod rozliczania kosztów pośrednich, niezależnie od wartości projektu. Takie zmienne jak wartość projektu, liczba zadań w projekcie, liczba podmiotów uczestniczących we wdrażaniu projektu mogą natomiast decydować o wysokości stawki ryczałtowej kosztów pośrednich przysługującej wnioskodawcy celem rozliczenia jego „kosztów niezbędnych do realizacji projektu, których nie można bezpośrednio przypisać do głównego celu projektu, w szczególności kosztów administracyjnych związanych z obsługą projektu, która nie wymaga podejmowania merytorycznych działań zmierzających do osiągnięcia celu projektu”. Wprowadzenie zaś rozwiązania polegającego na arbitralnym wyłączeniu kwalifikowalności kosztów pośrednich względem jednej z dwóch grup wnioskodawców (jak w omawianym przypadku względem wnioskodawców projektu o wartości powyżej 200.000 EUR) w ramach tego samego regulaminu wyboru projektów może prowadzić do naruszenia zasady równego traktowania wnioskodawców.</p>

<p>14. Czy wprowadzenie odpowiednich uregulowań o dopuszczalności i sposobie wdrożenia uproszczonych metod rozliczania wydatków dla programu we wskazanych w wytycznych kwalifikowalności dokumentach, tj. w programie, SZOP lub regulaminie wyboru projektów oznacza, że te uregulowania mogą być w prowadzone w jednym z ww. dokumentów czy we wszystkich (tzn. czy jeśli nie zostały określone najpierw w SZOOP to nie można ich już wprowadzić w regulaminie) ?</p>	<p>Zgodnie z „Wytycznymi dotyczącymi kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027” wnioskodawca może zastosować SCO w projekcie, o ile instytucja dopuściła stosowanie SCO i wskazała konkretny uproszczony sposób rozliczania wydatków w regulaminie wyboru projektów. Określając SCO w regulaminie wyboru projektów właściwa instytucja powinna (w zależności od sposobu wejścia SCO do obrotu prawnego):</p> <ul style="list-style-type: none"> - wskazać elementy metodyki SCO opracowanej przez IZ (i zaakceptowanej przez IA), zgodnie z którą SCO mogą być wdrażane na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego, - odesłać do przepisów rozporządzenia ogólnego i aktów delegowanych KE (w przypadku tzw. rozwiązań ‘off-the-shelf’), - dopuścić metodę projektu budżetu z art. 53.3.b rozporządzenia ogólnego, - odesłać do postanowień wytycznych kwalifikowalności lub innych wytycznych (dot. najczęściej metodyk IK UP), - odesłać do programu (dot. SCO wdrażanych na podstawie art. 94 rozporządzenia ogólnego), - odesłać do SZOP (jeśli IZ określiła w SZOP elementy metodyki SCO, w szczególności kwotę SCO, sposób weryfikacji SCO, wskaźniki), na podstawie których mogą być wdrażane SCO (zob. pkt 5 podrozdziału 3.10 wytycznych kwalifikowalności). <p>Istotne jest to, że umowa o dofinansowanie projektu musi zawierać postanowienia dot. kwoty SCO, wskaźników i sposobu weryfikacji realizacji SCO (zob. pkt 8 podrozdziału 3.10 wytycznych kwalifikowalności).</p> <p>Zasada równego traktowania wnioskodawców musi być spełniona w ramach konkretnego regulaminu wyboru projektów. Odnośnie do projektów pozakonkursowych zasada równego traktowania wyraża się także poprzez zapewnienie zgodności kosztów projektu pozakonkursowego z przyjętymi w programie, SZOP lub regulaminie wyboru projektów - zasadami dotyczącymi wdrażania SCO.</p>
<p>15. W związku z brzmieniem art. 53 ust.2 CPR, czy w przypadku projektów o wartości całkowitej poniżej 200 tys. euro, istnieje możliwość rezygnacji przez beneficjenta z wnioskowania o koszty pośrednie rozliczane za pomocą SCOs w ogóle? Czy w takiej sytuacji IZ ma obowiązek zastosowania innej metody</p>	<p>Wdrożenie stawki ryczałtowej kosztów pośrednich („do 7%”) określonej w art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego realizuje obowiązek zastosowania SCO do całego projektu, wynikający z art. 53 ust. 2 tego rozporządzenia. Jeśli więc właściwa instytucja w regulaminie wyboru projektów określiła, że koszty pośrednie rozliczane będą w sposób uproszczony, za pomocą stawki ryczałtowej, wnioskodawca nie ma możliwości rezygnacji z tego sposobu</p>

<p>uproszczonej, czy jest to raczej podstawa do odrzucenia projektu?</p>	<p>rozliczania kosztów pośrednich, może natomiast nie wnioskować o dofinansowanie kosztów pośrednich. Jednak sytuacja, w której część wnioskodawców nie będzie wnioskować o dofinansowanie kosztów pośrednich, może prowadzić do konkluzji, że skoro w danym typie projektów istnieje możliwość realizacji projektów bez dofinansowania kosztów pośrednich, to być może nie powinny być zostać uznane przez właściwą instytucję za kwalifikowalne. Rezygnacja przez wnioskodawcę z rozliczania kosztów pośrednich za pomocą stawki ryczałtowej „do 7%”, i brak innego uproszczonego sposobu rozliczania kosztów projektu o wartości do 200.000 EUR, oznacza, że projekt ten nie zostanie w całości objęty SCO, zatem obowiązek wynikający z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego nie zostanie zrealizowany. Warto nadmienić, że wśród metod ustalania kwoty SCO dla projektów o wartości do 200.000 EUR, dopuszczonych przepisami rozporządzenia ogólnego, znajduje się metoda „projektu budżetu” (art. 53 ust. 3 lit. b), której zastosowanie właściwa instytucja może rozważyć w ramach danego naboru, jeśli koszty pośrednie tego typu projektów uznałyby za niekwalifikowalne, a wdrożenie innej uproszczonej metody, która realizowałaby obowiązek wynikający z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego – nie byłoby zasadne, ani celowe. Odnośnie do możliwości i sposobu zastosowania poszczególnych uproszczonych metod, w tym metody „projektu budżetu”, warto zapoznać się z wymaganiami określonymi w wytycznych KE (zob. ZAWIADOMIENIE KOMISJI W SPRAWIE WYTYCZNYCH DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UPROSZCZONYCH FORM KOSZTÓW W RAMACH EUROPEJSKICH FUNDUSZY STRUKTURALNYCH I INWESTYCYJNYCH (ESI) – WERSJA ZMIENIONA (2021/C 200/01)).</p>
--	---

3. Stosowanie SCO na podstawie art. 94 rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy słuszne jest nasze rozumienie, że w świetle art. 94 ust. 1 i 3 rozporządzenia ogólnego, refundacja na rzecz programu w oparciu o koszty uproszczone może nastąpić jedynie w stosunku do operacji rozliczanych z beneficjentami w analogiczny sposób? A co za tym idzie czy zastosowane do rozliczenia z KE koszty uproszczone powinny odzwierciedlać sposób rozliczenia z beneficjentem? Czy może przeciwnie – niezbędne jest niezależne określenie stawek jednostkowych, kwot ryczałtowych i stawek ryczałtowych na potrzeby refundacji wkładu Unii w oparciu o niezależne kryteria? Czy w przypadku występowania operacji rozliczanych z beneficjentami za pośrednictwem kosztów uproszczonych wymagane jest analogiczne refundowanie wkładu Unii na rzecz programu w oparciu o stawki jednostkowe, kwoty ryczałtowe lub stawki ryczałtowe? Czy też dopuszczalne jest potraktowanie tych kosztów na potrzeby rozliczenia z KE jako kosztów faktycznie poniesionych?</p>	<p>Zgodnie z art. 94 ust. 3 rozporządzenia ogólnego refundacja kosztów beneficjentów (art. 53 rozporządzenia ogólnego) może zostać dokonana na podstawie dokumentów księgowych lub SCO. Jeżeli IZ planuje wdrożenie SCO na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego, warto rozważyć również ten sposób refundacji (SCO) z KE (art. 94 rozporządzenia ogólnego) i wykorzystać możliwość uzgodnienia metodyki SCO z KE w ramach negocjacji programu (zmiany programu).</p>
<p>2. Z informacji przekazanych przez KE wynika, że zakończenie prac dotyczących aktu delegowanego kosztom uproszonym przewidziano na koniec roku 2023. Czy do momentu wydania niniejszego aktu Instytucje Zarządzające mogą prowadzić konkursy, w których wnioskodawcy będą mogli się ubiegać o wsparcie w ramach kosztów uproszczonych? Jeśli tak, to na jakich zasadach IZ powinna przeprowadzać konkursy w tym okresie? Czy IZ powinna posiadać własną metodologię i czy powinna być ona uzgodniona z m.in. Instytucją Audytową? Czy też IZ do momentu ogłoszenia aktu delegowanego nie powinna dopuszczać możliwości wsparcia projektów, które będą rozliczane na podstawie kosztów uproszczonych?</p>	<p>Niezależnie od SCO planowanych do wdrożenia na podstawie aktu delegowanego KE (art. 94 ust. 4 rozporządzenia ogólnego), IZ może wdrażać SCO na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego. Metodyka IZ wymaga opinii IK UP oraz oceny IA przed jej wdrożeniem. Dla pewności prawnej należy rozważyć ujęcie SCO rozliczanych na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego w programie, celem zatwierdzenia SCO przez KE na podstawie art. 94 rozporządzenia ogólnego.</p>
<p>3. Czy możliwe jest stosowanie odmiennych metod wdrażania SCO na poziomie IZ-beneficjent oraz IZ-KE w odniesieniu do tego samego typu operacji?</p>	<p>Zgodnie z art. 94 ust. 3 rozporządzenia ogólnego teoretycznie możliwe jest stosowanie odmiennych SCO na poziomie IZ-beneficjent (art. 53) oraz IZ-KE (art. 94) w odniesieniu do tego samego typu projektów. Tym niemniej, należy zastanowić się, czy rozliczenie odmiennych SCO na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego w stosunku do SCO rozliczanych we wniosku o płatność do KE na podstawie art. 94 rozporządzenia ogólnego stanowi realne</p>

	<p>uproszczenie dla beneficjentów tego typu projektów i jest korzystne dla programu. Ze względu na brak pokrycia kwot SCO na poziomie rozliczania beneficjent-instytucja (we wnioskach beneficjenta o płatność) z kwotami SCO na poziomie rozliczania IZ-KE (we wniosku o płatność do KE), nie rekomenduje się realizacji odmiennych SCO na poszczególnych poziomach wdrażania.</p>
<p>4. Czy jeśli będziemy korzystać tylko z aktu delegowanego oraz rozwiązań typu off the shelf nie ma obowiązku ujęcia SCO w programie?</p>	<p>W programie (w dodatku 1) nie wskazuje się SCO określonych w rozporządzeniu ogólnym (jako 'off-the-shelf' z art. 54-56), ani SCO określonych w akcie delegowanym wydanym na podstawie art. 94 ust. 4 rozporządzenia ogólnego, lecz SCO określone w metodyce IZ, ocenionej przez IA i zatwierdzonej przez KE na podstawie programu.</p>

4. Ocena *ex-ante* metodyki SCO

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy mimo niezłączenia stawek do programu, istnieje możliwość konsultacji z IA oraz KE w sprawie planowanych metodologii, sposobu obliczenia kwot oraz przyjętych proporcji rozliczenia stawki?</p>	<p>Każda metodyka SCOs, zarówno ta opracowana na podstawie art. 53 (co wynika z krajowych uzgodnień), jak i art. 94 rozporządzenia ogólnego – wymaga oceny <i>ex-ante</i> IA. Opinia IK UP jest wymagana przed przekazaniem metodyki SCOs do oceny IA. Konsultacja z KE metodyki SCOs opracowanej na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego jest możliwa w trybie roboczym, ponieważ metodyka ta nie wymaga zatwierdzenia KE.</p>
<p>2. Czy przy projektowaniu SCO należy sprawdzić wszystkie dokumenty będące źródłami danych, czy też wystarczy skorzystać z danych, które zostaną przekazane przez instytucję odpowiedzialną za zbieranie danych i poprawność dostarczonych danych?</p>	<p>Odpowiedź KE: W przypadku, gdy IA uzna źródło danych za wiarygodne (na przykład dane pochodzące z krajowych urzędów statystycznych), kontrola powinna koncentrować się na weryfikacji, czy dane wprowadzone do obliczeń odpowiadają danym źródłowym oraz czy są kwalifikowalne i adekwatne dla metodyki SCO. W przypadku niektórych źródeł danych, mogą być potrzebne bardziej szczegółowe kontrole w celu potwierdzenia wiarygodności lub poprawności danych. Szczególnie zasługuje na uwagę przypadek, gdy dane pochodzące z wiarygodnych źródeł (na przykład opublikowanych raportów lub oficjalnych, internetowych baz danych) nie są bezpośrednio wykorzystywane (czyli automatycznie generowane z bazy źródłowej), lecz są opracowywane celem przedstawienia ich w określonej formie. W takich przypadkach dobrą praktyką byłoby porównanie (na próbie), czy opracowane dane/liczby są zgodne z oficjalnymi raportami. W sytuacji, gdy taka weryfikacja nie będzie łatwa do przeprowadzenia, IA może na podstawie profesjonalnego osądu zdecydować, czy należy przeprowadzić dodatkową kontrolę na próbie, czy też nie, biorąc pod uwagę wszelkie dostępne IA informacje na temat rodzaju danych, sposobu opracowania, wewnętrznych procedur danego podmiotu dotyczących zatwierdzania przekazywanych informacji itp.</p>

5. Akt delegowany wydany na podstawie art. 94 ust. 4 rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Jaki jest aktualny etap prac nad dokumentacją przetargową. Kiedy możemy spodziewać się rezultatów tych prac? Czy w związku z przewidywaną datą ich opublikowania (2025 r.), KE dopuszcza wdrożenie innych mechanizmów SCO wypracowanych przez poszczególne Państwa Członkowskie – jeśli tak, to w jakim zakresie?</p>	<p>KE ocenia, że prace nad aktem delegowanym mogą potrwać do końca 2023 r. IZ może podjąć decyzję o wdrożeniu SCO (przewidzianych w akcie delegowanym) na podstawie metodyki SCO opracowanej przez IZ.</p>
<p>2. Prosimy o informację, czy przewidziane jest przyjęcie aktu delegowanego o którym mowa w artykule 94 ust. 4 rozporządzenia, a jeśli tak to na jakim etapie znajdują się prace.</p>	

6. Metoda oparta na danych historycznych – art. 53 ust. 3 lit. a tiret i rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
1. Czy metodyka wyznaczenia stawki jednostkowej może opierać się na danych z budżetu zawartego we wniosku o dofinansowanie zamiast z zatwierdzonych wniosków o płatność?	Odpowiedź KE: nie, metodyka nie może opierać się na danych z budżetu projektu, ponieważ dane te nie są certyfikowane i ich wiarygodność nie jest zapewniona. Dane muszą być rzetelne, sprawiedliwe i weryfikowalne – zob. art. 53 ust. 3 lit. a rozporządzenia ogólnego.
2. Czy IZ może łączyć różne źródła informacji w celu przygotowania metodyki SCOs, na przykład „ocenę ekspercką” i „inne obiektywne informacje”?	Odpowiedź KE: Celem metodyki jest utworzenie uproszczonej metody rozliczania wydatków. Artykuły 53 ust. 3 lit. a (i) oraz art. 94 ust. 2 lit. a (i) rozporządzenia ogólnego odnoszą się do „ innych obiektywnych informacji ” i „ oceny eksperckiej ” obok wykorzystania danych statystycznych. W odniesieniu do podanego przykładu, jeżeli dostępne są dane ze źródła, które uznaje się za obiektywne, a metodykę można przygotować przy użyciu tych danych, nie jest jasne, dlaczego do jej opracowania byłaby potrzebna również opinia eksperta. Ocenę ekspercką można wykorzystać, gdy nie są dostępne żadne obiektywne informacje. Niemniej połączenie różnych źródeł informacji nie jest prawnie wykluczone.

7. Metoda oceny eksperckiej – art. 53 ust. 3 lit. a tiret i rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. W przypadku metody oceny eksperckiej, kto może być ekspertem oceniającym metodę SCOs:</p> <ul style="list-style-type: none">- pracownik/pracownicy IZ/zespół pracowników IZ, czy- ekspert zewnętrzny wybrany w procedurze konkurencyjnej, czy- osoba delegowana przez KE?	<p>Odpowiedź KE: przepisy rozporządzenia ogólnego nie definiują pojęcia „oceny eksperckiej”. IZ powinna ustalić procedurę doboru ekspertów do tej oceny (w szczególności kryteria wyboru, kwalifikacje osób). Nie ma ustalonego limitu liczby osób dokonujących ocenę ekspercką: może to być jedna osoba lub grupa osób wybranych zgodnie z procedurą ustaloną przez IZ.</p>

8. Metoda projektu budżetu – art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy w jednym projekcie można zastosować kilka kwot ryczałtowych? Dla przykładu na określoną grupę wydatków zastosować kwotę ryczałtową w wysokości 450 000 EUR ustaloną przez instytucję zarządzającą na podstawie danych historycznych, a na inną grupę wydatków zastosować kwotę ryczałtową do 200 000 EUR ustaloną na podstawie projekt budżetu ustalane indywidualnie dla każdego przypadku i uzgadniany <i>ex ante</i> przez podmiot dokonujący wyboru operacji. Czy kwota ryczałtowa ustalona na podstawie projekt budżetu ustalane indywidualnie dla każdego przypadku i uzgadniany <i>ex ante</i> przez podmiot dokonujący wyboru operacji jest ograniczona do 200 000 EUR? Czy też może zostać ustalona np. na 500 000 EUR.</p>	<p>Zgodnie z art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego, metoda projektu budżetu może mieć zastosowanie wyłącznie w ramach projektu, którego całkowita wartość nie przekracza 200.000 EUR. Oznacza to, że metodę tę można zastosować dla obliczenia każdej z kwot ryczałtowych (kilku kwot ryczałtowych), jednak całkowita wartość takiego projektu nie może przekroczyć 200.000 EUR.</p>
<p>2. Czy metoda projektu budżetu jest odpowiednia tylko do ustalania kwot ryczałtowych obejmujących cały projekt? Czy metodę projektu budżetu można wykorzystać do tworzenia innych SCOs (np. stawek jednostkowych, stawek ryczałtowych, kwot ryczałtowych stosowanych do części projektu)?</p>	<p>Odpowiedź KE: projekt budżetu nie jest jedną z SCOs, ale metodą ustalania kwot ryczałtowych, stawek jednostkowych i stawek ryczałtowych – zob. wytyczne dotyczące metod uproszczonych (EGESIF 14-0017) (sekcja 4.3). Stawki ryczałtowe, kwoty ryczałtowe i stawki jednostkowe mogą być oparte na projekcie budżetu w odniesieniu do całości albo części budżetu projektu, którego wartość nie przekracza 200.000 EUR.</p>
<p>3. Jaka dokumentacja powinna zostać zawarta we wniosku o dofinansowanie, gdy korzystamy z metody projektu budżetu?</p>	<p>Odpowiedź KE: w dokumentacji powinny zostać zawarte wszystkie dokumenty potwierdzające wydatki, które odnoszą się do kalkulacji lub uzasadnienia wszystkich kategorii kosztów projektu budżetu.</p>
<p>4. Czy projekt budżetu (draft budget, uzgodniony <i>ex ante</i> dla projektów, których łączny koszt nie przekracza 200 000 EUR) musi w jednej kwocie zawierać wydatki z całego projektu, czy kwota ta może zostać podzielona na poszczególne kategorie kosztów / zadań w projekcie? W tym drugim przypadku konieczne byłoby ustalenie wskaźników dla poszczególnych kategorii, ale takie rozwiązanie byłoby znacznie korzystniejsze i dla IZ i dla</p>	<p>Metoda projektu budżetu umożliwia wnioskodawcy wyliczenie kwoty SCO we wniosku o dofinansowanie projektu, czyli stawki jednostkowej, kwoty ryczałtowej albo stawki ryczałtowej. Faktycznie najczęściej metoda projektu budżetu jest wykorzystywana do określenia kwoty ryczałtowej (kwot ryczałtowych). Jeśli w ramach projektu o wartości do 200.000 EUR wnioskodawca zobowiązuje się do wykonania poszczególnych rezultatów/produktów projektu, może je określić w postaci kwot ryczałtowych (za pomocą metody projektu budżetu). Należy wyznaczyć wskaźniki rezultatu/produktu dla kwoty ryczałtowej (kwota ryczałtowa powinna odzwierciedlać rezultat/produkt).</p>

<p>beneficjenta, ponieważ w razie, gdyby projekt nie został zrealizowany w całości (ale w zakresie wystarczającym do osiągnięcia założeń oraz spełnienia wszystkich kryteriów oceny) można by uznać za niekwalifikowalne zadanie / kategorię wydatków, a nie kwestionować cały projekt.</p>	<p>Nie jest natomiast właściwe wyliczenie przez wnioskodawcę w projekcie budżetu „kwot ryczałtowych”, które nie określają rezultatu/produktu projektu, lecz stanowią <i>de facto</i> poszczególne wydatki/koszty projektu. Nie jest to wtedy kwota ryczałtowa w rozumieniu art. 53 ust. 1 lit. c rozporządzenia ogólnego. Kwotę ryczałtową w projekcie budżetu wnioskodawca powinien potwierdzić za pomocą cen rynkowych, czy dotychczas zamawianych przez niego towarów/usług w działalności projektowej i pozaprojektowej. Metoda projektu budżetu powinna umożliwić właściwej instytucji ocenę kwalifikowalności kwoty ryczałtowej zgodnie z zasadą racjonalności i efektywności kosztowej, ponieważ na etapie realizacji projektu dokumenty księgowe nie będą weryfikowane. Dlatego KE w swych wytycznych dot. SCO zaleca określenie w regulaminie wyboru projektów odnośnych, standardowych cen i kosztów składających się na kwotę ryczałtową w określonym typie operacji. Przygotowany przez właściwą instytucję standard cen umożliwi wnioskodawcom opracowanie prawidłowego projektu budżetu, a instytucji zachowanie zasady równego traktowania wnioskodawców podczas oceny projektów budżetu i przyznanie takiej samej kwoty dofinansowania (kwoty ryczałtowej) na te same wydatki. Metoda projektu budżetu realizuje obowiązek wdrożenia SCO w ramach całego projektu o wartości do 200.000 EUR, o ile kwota ryczałtowa/kwoty ryczałtowe zostaną prawidłowo określone. Należy pamiętać, że jeśli wartość docelowa wskaźnika dla określonej kwoty ryczałtowej nie zostanie osiągnięta (nawet w najmniejszej części), dofinansowanie nie może zostać wypłacone (cała kwota ryczałtowa jest niekwalifikowalna). Projekt budżetu zatwierdzony przez IZ nie może być zmieniany na etapie realizacji projektu.</p>
<p>5. Jednym z modułów w ramach projektu będzie komponent rozwoju kompetencji, którego wartość nie przekroczy 200 tys euro. Z uwagi na mnogość mogących się pojawić kosztów, zamierzamy finansować tę część projektu z wykorzystaniem uproszczonej metody stawki jednostkowej (na jednego uczestnika szkolenia) ustalonej na podstawie indywidualnego projektu budżetu przedstawionego przez wnioskodawcę. W Zawiadomieniu Komisji (2021/C 200/01) wskazano,</p>	<p>Przed wszystkim zgodnie z art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego metoda „projektu budżetu” może mieć zastosowanie (dla kalkulacji kwoty uproszczonej metody rozliczania wydatków, np. stawki jednostkowej) wyłącznie w projekcie, którego łączny koszt nie przekracza równowartości kwoty 200.000 EUR (w PLN). Nie jest zatem możliwe zastosowanie tej metody w sytuacji, gdy co prawda kwota modułu projektu nie przekracza 200.000 EUR, jednak łączny koszt całego projektu stanowi kwotę powyżej 200.000 EUR. W Zawiadomieniu Komisji (2021/C 200/01) wskazano, że „Instytucja zarządzająca powinna ocenić <i>ex ante</i> budżet na takiej samej podstawie, na jakiej jest on oceniany w</p>

<p>że „Instytucja zarządzająca powinna ocenić ex ante budżet na takiej samej podstawie, na jakiej jest on oceniany w przypadku stosowania rzeczywistych kosztów.” Zapis ten jest niejednoznaczny. Z uwagi na ubogi opis dotyczący warunków tej formy uproszczonej proszę – w razie ich istnienia – o szczegółowe rekomendacje dotyczące tak ustalonej kwoty/stawki. Czy wystarczającym będzie plan/kosztorys przedstawiony na etapie aplikowania przez wnioskodawcę (zbliżony do prezentacji tabelarycznej w załączniku nr II do Zawiadomienia 2021/C 200/01). Czy może jednak zgodnie z odpowiedzią zawartą w pytaniach – odpowiedziach (18.03.2022) „w dokumentacji powinny zostać zawarte wszystkie dokumenty potwierdzające wydatki, które odnoszą się do kalkulacji lub uzasadnienia wszystkich kategorii kosztów projektu budżetu.” Ponadto, czy powinno zostać przedstawione szczegółowe badanie rynku przez wnioskodawcę, konkretna liczba ofert dotycząca wydatków. Czy IZ powinna badać prawidłowość zapytań, ofert, powiązania z oferentami? Czy w zatwierdzeniu kwoty powinien uczestniczyć ekspert, czy wystarczą pracownicy. Powyższe pytanie dotyczy modułu szkoleniowego, gdzie może wystąpić wiele różnych drobnych składowych ogólnego kosztu szkolenia. Czy w przypadku, gdy dofinansowanie kierowane byłoby w innym konkursie w pełni na konkretne działanie (np. zakup usługi B+R – jeden dostawca, jeden koszt), to czy wówczas wymogi w stosunku do takiego wnioskodawcy powinny być różne i np. dla modułu szkoleniowego wystarczającym będzie tabelaryczne zestawienie kosztów, zaś w tym przypadku (zakup usługi B+R) powinny być obowiązkowo dołączone dokumenty potwierdzające koszty?</p>	<p>przypadku stosowania rzeczywistych kosztów.” Oznacza to, że „projekt budżetu” wnioskodawcy, o którym mowa w art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego, powinien uwzględniać wydatki potwierdzone, np. za pomocą dokumentów księgowych będących w dyspozycji wnioskodawcy lub innych równoważnych, albo np. cen rynkowych z uwzględnieniem wystarczającej liczby ofert dotyczącej konkretnego wydatku (gdy wnioskodawca do tej pory nie ponosił tego rodzaju wydatków), uzasadniających kwotę poszczególnych rodzajów kosztów zawartych w „projekcie budżetu”. Wnioskodawca powinien uzasadnić wysokość wszystkich kosztów zawartych „w projekcie budżetu”, tym bardziej w sytuacji, gdy właściwa instytucja organizująca konkurs nie określiła limitów (poziomu kosztów) standardowych wydatków, które będą uwzględniane w „projekcie budżetu” wnioskodawców. Zgodnie z ww. zawiadomieniem KE: „W związku z tym zdecydowanie zaleca się, aby instytucje zarządzające określiły parametry lub maksymalne poziomy kosztów stosowane do porównania z tymi parametrami przynajmniej najważniejszych kosztów zawartych w budżecie. Brak takich parametrów lub maksymalnych poziomów kosztów spowodowałby, że instytucjom zarządzającym trudno byłoby zapewnić równe traktowanie i należyte zarządzanie finansami. Nawet jeżeli jest to zalecane, przy ocenie budżetu instytucja zarządzająca nie będzie musiała porównywać projektu szczegółowego budżetu zaproponowanego przez potencjalnego beneficjenta z porównywalnymi operacjami. Instytucja zarządzająca może również ustalać minimalne poziomy referencyjne dotyczące jakości oczekiwanych wyników bądź rezultatów”. Właściwa instytucja zobowiązana jest zbadać w każdym „projekcie budżetu” racjonalność kosztów przedstawionych przez wnioskodawcę. Natomiast w związku z uproszczonym sposobem rozliczania wydatków (także za pomocą projektu budżetu) zgodność działania beneficjenta z przepisami Pzp, nie jest badana przez instytucję oceniającą projektu (zasada konkurencyjności zaś nie ma wtedy zastosowania). Metody projektu budżetu nie należy mylić z oceną ekspercką w rozumieniu art. 53 ust. 3 lit. a tiret i rozporządzenia ogólnego. Z art. 53 ust. 3 lit. b rozporządzenia ogólnego wynika, że oceny ex-ante projektu budżetu skalkulowanego przez wnioskodawcę dokonuje właściwa instytucja (jej pracownicy), natomiast ocena ekspercka, o której mowa w art. 53 ust. 3 lit. a tiret i rozporządzenia ogólnego, służy kalkulacji kwoty uproszczonej metody (np. stawki jednostkowej) w metodologii opracowanej</p>
--	---

	<p>przez IZ. Zatem podejście do kalkulacji stawki jednostkowej (w oparciu o metodę „projektu budżetu”) dla kosztu „szkolenia”, czy dla kosztu „usługi B+R”, czy wreszcie dla innych kosztów przedstawianych w „projekcie budżetu”, powinno być tożsame, tzn. wymogi stawiane wnioskodawcom w zakresie sposobu ustalania „projektu budżetu” (i uzasadniania kosztów wskazanych w „projekcie budżetu”) powinny być równomierne, a zasada równego traktowania spełniona (w ramach jednego regulaminu wyboru projektów).</p>
<p>6. Kto i w jaki sposób wyznacza projekt budżetu i kwotę do przekazania dla beneficjenta (KOP, wnioskodawca, ktoś inny)? Czy dla zastosowania tej metody uproszczonej musi być opracowana jakaś metodologia? Kto ją musi zatwierdzić?</p>	<p>Budżet projektu określa wnioskodawca we wniosku o dofinansowanie projektu, a następnie budżet jest oceniany przez KOP. Instytucja powinna ocenić <i>ex ante</i> budżet na takiej samej podstawie, na jakiej jest on oceniany w przypadku stosowania rzeczywistych kosztów. Instytucja zarządzająca może również ustalać minimalne poziomy referencyjne dotyczące jakości oczekiwanych wyników bądź rezultatów. Zgodnie z Wytycznymi KE zaleca się, aby instytucje zarządzające określiły parametry lub maksymalne poziomy kosztów stosowane do porównania z tymi parametrami przynajmniej najważniejszych kosztów zawartych w budżecie. Brak takich parametrów lub maksymalnych poziomów kosztów spowodowałby, że instytucjom trudno byłoby zapewnić równe traktowanie i należyte zarządzanie finansami. Przy ocenie budżetu projektu instytucja nie będzie musiała wtedy porównywać projektu szczegółowego budżetu zaproponowanego przez wnioskodawcę z porównywalnymi operacjami. Projekt budżetu i dokumenty potwierdzające, że instytucja oceniła budżet, powinny być archiwizowane przez instytucję razem z dokumentami dotyczącymi projektu objętego wsparciem. Zobowiązanie beneficjenta do wykonania rezultatu powinno wynikać z umowy o dofinansowanie, i sposób udokumentowania realizacji wskaźników. Projekt budżetu jest oceniany na etapie oceny projektu, wydatkowanie zaś następuje w sposób uproszczony (nie rozliczamy poszczególnych kosztów), lecz rozliczamy projekt, gdy beneficjent udokumentuje realizację wskaźników. Więcej o budżecie projektu sekcja 4.3 Wytycznych https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021XC0527(02)&from=PL</p>
<p>7. Czy w ramach naboru przekazana kwota dla każdego projektu musi być taka sama?</p>	<p>Projekt budżetu jest metodą ustalania kwot ryczałtowych, stawek jednostkowych i stawek ryczałtowych. Projekt budżetu ustalany jest indywidualnie dla każdego projektu i uzgadniany <i>ex ante</i> przez właściwą instytucję będącą stroną umowy,</p>

	<p>o ile łączny koszt projektu wyrażony w PLN nie przekracza równowartości 200 tys. EUR w dniu zawarcia umowy o dofinansowanie projektu (do przeliczenia wartości projektu stosuje się miesięczny obrotowy kurs wymiany waluty stosowany przez KE, aktualny na dzień ogłoszenia naboru). Tym samym dla każdego wnioskodawcy kwota dofinansowania uzależniona jest od wyniku oceny budżetu projektu.</p>
<p>8. Czy w budżecie projektu powinien być podział na różne rodzaje kosztów (np. prace budowlane, info-promo, koszty pośrednie, usługi doradcze, szkolenia) i czy beneficjent realizując projekt powinien trzymać się kwot, które deklarował na poszczególne rodzaje kosztów? Co jeśli tak nie jest?</p>	<p>Metoda budżetu projektu służy do określenia kosztów zadań planowanych do realizacji w projekcie o wartości do 200.000 EUR. Ważny jest końcowy efekt i potwierdzenie zrealizowania zamierzonych celów określonych w projekcie budżetu (zgodnie z założonymi wskaźnikami np. dla kwoty ryczałtowej wyliczonej na podstawie projektu budżetu), od czego zależy wypłata dofinansowania. Rezultaty te nie mogą być zmieniane w trakcie realizacji projektu.</p>

9. Metoda z innych polityk UE – art. 53 ust. 3 lit. c rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy art. 53 ust. 3 lit. c rozporządzenia ogólnego może stanowić podstawę prawną zastosowania metody copy-paste – przeniesienia kwoty ryczałtowej z programu obecnej perspektywy 2014-2020 (np. z programu Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa Polska-Rosja 2014-2020) do programu Interreg nowej perspektywy 2021-2027 (Interreg Polska-Rosja 2021-2027)? Jeśli tak, na jakim etapie powinien być program 2014-2020, aby spełnić zasadę (czy mogą być nabory zakończone a projekty w trakcie realizacji lub zamknięte)? Co to dokładnie oznacza w kontekście zastosowania metody copy-paste dla dwóch różnych perspektyw finansowych? Czy do wprowadzenia kwoty ryczałtowej skopiowanej z programu z perspektywy 2014-2020 konieczna jest metodologia?</p>	<p>Proponowane rozwiązanie nie jest możliwe, ponieważ art. 53 ust. 3 lit. c rozporządzenia ogólnego stanowi podstawę prawną wdrażania metod pochodzących z innych polityk UE (np. Horyzont2020, Erasmus+, COSME, itd.) w ramach podobnych projektów UE. Chodzi o metody opracowane przez KE, a nie przez IZ (zob. podrozdział 4.4 Wytycznych KE dot. SCO, str. 37).</p> <p>Metodyki SCO 2014-2020 mogą zostać wykorzystane w perspektywie 2021-2027, o ile uzyskają pozytywną ocenę <i>ex-ante</i> IA, w szczególności pod kątem racjonalności kwoty SCO.</p>
<p>2. Art. 53 ust. 3 lit. c i d - czy w przypadku zastosowania tych przepisów, IZ będzie miała obowiązek udowodnienia/uargumentowania, że operacje realizowane przez IZ i operacje realizowane w ramach polityk UE lub w ramach systemów dotacji finansowanych w całości przez państwo członkowskie są podobnego rodzaju? Jak będzie to weryfikowane?</p>	<p>Należy sporządzić analizę porównawczą (wzór takiej analizy obowiązywał również w perspektywie 2014-2020), za pomocą której możliwe będzie wykazanie podobieństwa typu projektów.</p>
<p>3. Jak zapewnić podobieństwo projektów, aby móc zastosować metodę „kopiuj wklej”?</p>	<p>Odpowiedź KE: w przepisach rozporządzenia ogólnego nie określono, co należy rozumieć przez podobieństwo operacji. Do IZ należy ocena, czy w konkretnym przypadku warunków podobieństwa jest spełniony. Należy pamiętać, że wszystkie elementy metody, które mogą mieć wpływ na stawkę jednostkową/kwotę ryczałtową/stawkę ryczałtową muszą zostać uwzględnione. Konieczne jest prowadzenie indywidualnej analizy case-by-case. Zob. sekcja 4.4 wytycznych dotyczących metod uproszczonych (EGESIF 14-0017).</p>

10. Metoda z systemów dotacji finansowanych w całości przez państwo członkowskie – art. 53 ust. 3 lit. d rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowieź
<p>1. Czy można skorzystać ze schematu krajowego - nie w całości, tylko z jego części - jeśli ta część zostanie wykorzystana w całości (ale nie sama metodyka)? Na przykład schemat krajowy obejmuje różne rodzaje kosztów (koszty wynagrodzeń, materiałów itd.), ale w przygotowanej metodyce SCO zostałyby wykorzystane tylko części obejmująca wynagrodzenia?</p>	<p>Odpowiedź KE: w tym konkretnym przypadku wydaje się, że proponowana metoda uproszczona (SCO) byłaby zgodna z zasadami stosowania odpowiednich metod uproszczonych stosowanych w ramach schematu finansowanego w całości przez państwo członkowskie dla podobnego rodzaju operacji. Jeżeli w ramach schematu krajowego ustanowiono metody uproszczone (SCOs) dla kilku kategorii kosztów, to wykorzystanie metody uproszczonej ustalonej tylko dla jednej z tych kategorii kosztów uwzględnionych w schemacie, jest możliwe. Niemniej, w przypadku ponownego wykorzystania istniejącej metodyki krajowej należy upewnić się, że:</p> <ul style="list-style-type: none"> - metodyka została ponownie wykorzystana w całości w odniesieniu do tej konkretnej metody (w odniesieniu do kwalifikowalnych wydatków, zakresu, itd.), a nie tylko jej wynik (np. kwota ryczałtowa w wysokości „X” PLN); - zwykle dotyczy tego samego obszaru geograficznego lub mniejszego (jeśli metodyka jest stosowana tylko w jednym regionie, może być ponownie wykorzystana przez dany region, ale nie przez inny region tego państwa członkowskiego, w którym metodyka krajowa nie ma zastosowania); - metodyka jest stosowana do podobnego rodzaju operacji; - odniesiono się do metodyki i uzasadnienia, że metodyka jest stosowana do operacji wspieranych ze źródeł krajowych.
<p>2. Czy w ramach projektów obejmujących podróże (np. udział przedsiębiorców/jst w targach) można oprzeć się na rozporządzeniu w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej? Czy takie rozwiązanie wpisuje się w przesłankę z art. 53 ust. 3 lit. c albo lit. d (rozporządzenie jest podstawą rozliczania delegacji w ramach Pomocy Technicznej, ale czy można ją uznać za politykę Unii, albo „system dotacji finansowany w całości przez państwo członkowskie”)?</p>	<p>Rozporządzenie w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej nie określa stawek jednostkowych w rozumieniu art. 53 ust. 1 lit. b rozporządzenia ogólnego, lecz limit na nocleg, który nie może zostać wdrożony bezpośrednio na podstawie art. 53 ust. 3 lit. c albo lit. d tego rozporządzenia.</p>

11. Gotowe stawki ryczałtowe – art. 54-56 rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy stosowanie SCO przewidzianych w pakiecie legislacyjnym wymaga przygotowania specyficznych dokumentów/ujęcia w załącznikach do programu?</p>	<p>Zgodnie z dodatkiem 1 załącznika V do rozporządzenia ogólnego, w programie należy ująć metody opracowane na podstawie art. 94 rozporządzenia ogólnego (nie dotyczy SCO pochodzących z aktu delegowanego wydanego na podstawie art. 94 ust. 4 rozporządzenia ogólnego). Zatem, w załączniku do programu nie należy ujmować gotowych stawek ryczałtowych określonych w art. 54-56 rozporządzenia ogólnego.</p>
<p>2. W odniesieniu do bezpośrednich kosztów personelu zwracamy się z prośbą o wyjaśnienie czy zapisy art. 55 rozporządzenia nr 2021/1060 należy rozumieć w ten sposób, że instytucja może zdecydować, czy stosuje metodę stawki ryczałtowej do 20% kosztów bezpośrednich innych niż bezpośrednie koszty personelu lub może zastosować rozliczenie w oparciu o faktycznie poniesione wydatki i wówczas należy zastosować ust. 3 art. 55 do ustalenia stawki godzinowej?</p>	<p>Zgodnie z podsekcją 3.1.2.2 Wytycznych KE dot. SCO 2014-2020 (str. 22), „Stosowanie tej stawki ryczałtowanej do obliczania bezpośrednich kosztów personelu jest fakultatywne, tj. to do instytucji zarządzającej należy decyzja, czy zastosować tę stawkę ryczałtowaną, czy też wykorzystać rzeczywiste koszty lub inne uproszczone formy kosztów ustalone na podstawie art. 67 ust. 5 RWP”.</p>
<p>3. W kontekście art. 54 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. oraz zdania ostatniego tego artykułu, gdzie wskazano: <i>w przypadku, gdy państwo członkowskie obliczyło stawkę ryczałtową zgodnie z art. 67 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, stawka ta może być stosowana w odniesieniu do podobnej operacji dla celów lit. c) niniejszego artykułu</i>, proszę o wyjaśnienie:</p> <ul style="list-style-type: none"> • czy sformułowanie do 7% kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich oznacza wskazanie przez daną Instytucję Zarządzającą określonej stawki ryczałtowej mieszczącej się w przedmiotowym przedziale? • czy stawka ryczałtowa, określana na mocy art. 54 ust. 1 pkt a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 może być różna dla poszczególnych typów wspieranych działań, np. inna stawka dla działań w zakresie OZE, inna dla działań termomodernizacyjnych? Czy 	<p>Zgodnie z podsekcją 3.1.2.4 Wytycznych KE dot. SCO (str. 23), gotowe stawki ryczałtowe „ (...) pozwalają na stosowanie stawki „do wysokości” stawki określonej w danym artykule bez konieczności dokonywania przez państwo członkowskie obliczenia w celu ustalenia tej stawki. Oznacza to, że instytucja zarządzająca może stosować każdą stawkę, do wysokości stawki wymienionej w odpowiednim artykule, i nie będzie musiała uzasadniać wyboru takiej stawki nawet jeśli stawka ta jest niższa niż stawka określona w rozporządzeniu. W przypadku wyboru niższej stawki nie ma wymogu dokonania jakiegokolwiek obliczenia. Przy podejmowaniu decyzji, jaka stawka ryczałtowana ma być stosowana, należy przestrzegać zasady równego traktowania beneficjentów”.</p> <p>Zastosowanie gotowej stawki ryczałtowej wymaga określenia w regulaminie wyboru projektów konkretnej wysokości tej stawki – wdrażanej jednolicie w ramach projektów. Wdrożenie zaś dowolnej stawki ryczałtowej (w</p>

<p>przyjmowanie różnych stawek ryczałtowych do 7% kosztów bezpośrednich dla różnych działań, co zgodnie z art. 54 ust. 1 pkt a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 nie wymaga obliczeń w celu ustalenia stawki mającej zastosowanie, nie zostanie zakwestionowane przez KE w trakcie audytów stosowania uproszczonych form kosztów?</p>	<p>wysokości „do ...%”), bez uzasadnienia jej zróżnicowania, mogłoby naruszyć zasadę równego traktowania.</p>
<p>4. Co w praktyce oznacza stawka „do” wskazana w rozporządzeniu ogólnym lub Interreg? Czy program może ustalić w naborze stawkę np. „do ...%” a nie konkretną stawkę? Wówczas każdy partner w projekcie mógłby zaproponować stawkę odpowiadającą mu, nie wyższą niż maksymalna. Czy partnerzy projektu musieliby przedstawiać wówczas we wniosku o dofinansowanie własne metodologie wyliczenia stawki ryczałtowej? Czy możliwe byłoby zastosowanie następującej kombinacji – w jednym naborze byłaby wskazana konkretna stawka dla partnerów z jednego kraju np. z Polski, a dla beneficjentów z innego kraju np. z Ukrainy byłaby stawka „do...%” (tym samym każdy partner z Ukrainy przedstawiałby własną propozycję stawki). Zróżnicowanie byłoby uzasadnione problemami z księgowaniem ryczałtów po stronie ukraińskiej.</p>	<p><i>Jw.</i> Odnosząc zaś tę kwestię do projektów partnerskich w rozumieniu ustawy wdrożeniowej wskazać należy, że na podstawie umowy o dofinansowanie tego typu projektu to beneficjent, jako lider, otrzymuje dofinansowanie (w tym dofinansowanie wydatków rozliczanych w sposób uproszczony). Natomiast sposób rozliczania się beneficjenta z partnerami powinien wynikać z umowy o partnerstwie. Powyższe nie oznacza oczywiście swobody beneficjenta w dysponowaniu przyznanym dofinansowaniem. Każdy z partnerów powinien otrzymać wsparcie odpowiadające jego zaangażowaniu w realizację określonego przedsięwzięcia, a sposób podziału dofinansowania powinien również wynikać z umowy o partnerstwie. Odpowiednie wyliczenie wsparcia należnego każdemu z partnerów jest szczególnie istotne w sytuacji, w której w ramach projektu planuje się udzielić pomocy publicznej, gdyż będzie o nią wnioskował dla siebie każdy z partnerów z osobna i każdy z nich z osobna będzie podlegał ocenie kwalifikowalności do jej udzielenia w określonej wysokości. Jeżeli zaś projekt partnerski wdrażany w ramach Interreg nie będzie projektem partnerskim w rozumieniu ustawy wdrożeniowej, to warunki dotyczące jego wdrażania powinny wynikać z właściwych umów międzynarodowych, na podstawie których wdrażane są poszczególne programy Interreg.</p>
<p>5. Czy w perspektywie finansowej 2021-2027 planowane jest doprecyzowanie/zmiana zapisów Wytycznych dot. form kosztów uproszczonych w zakresie niezmienności stawki ryczałtowej w trakcie lub po realizacji operacji w celu zrekomensowania wzrostu kosztów lub niedostatecznego wykorzystania</p>	<p>Zasady indeksowania kwoty SCOs nie zmieniły się w stosunku do zasad obowiązujących w perspektywie finansowej 2014-2020. Ze względu na charakter stawki ryczałtowej (wysokość określona w %) służącej do obliczenia kosztów pośrednich projektu indeksacja (dostosowanie kwoty) nie ma zastosowania.</p>

<p>dostępnego budżetu. Należy wskazać, iż zakładana niezmiennosc stawki, w przypadku wzrostu lub spadku kosztów bezpośrednich projektu (np. w wyniku wzrostu cen materiałów budowlanych czy usług, przy niezmienionym zakresie projektu), oznacza wyższe lub niższe koszty pośrednie rozliczane metodą uproszczoną – czy w takim przypadku stawka jest niezmienna (co oznacza podwyższenie lub obniżenie kwoty jaką Beneficjent finalnie otrzyma w rozliczeniu) czy też powinna ulec odpowiedniej zmianie (odpowiednio zwiększenie lub zmniejszenie stawki)?</p>	
<p>6. Czy będzie istniała możliwość stosowania ryczałtowych kosztów pośrednich, jeśli zasady pomocy publicznej nie przewidują kwalifikowania kosztów pośrednich? Czy możliwe jest sfinansowanie kosztów pośrednich w takim przypadku jako pomoc de minimis? Czy będzie to równe traktowanie beneficjentów jeśli beneficjent nie będzie miał dostępnego limitu pomocy de minimis i nie otrzyma wsparcia na koszty pośrednie?</p>	<p>Zgodnie z art. 7 ust. 1 GBER, IZ powinna zapewnić kwalifikowalność kategorii kosztów objętych SCO zgodnie z zasadami pomocy publicznej. Jeśli zatem przepisy GBER nie określają kosztów operacyjnych zdefiniowanych w art. 2 pkt 39 tego rozporządzenia jako koszty kwalifikowalne, rozliczenie kosztów pośrednich projektu (w tym z zastosowaniem stawki ryczałtowej, o której mowa w 54 rozporządzenia ogólnego) nie jest możliwe. W takiej sytuacji możliwe jest sfinansowanie kosztów pośrednich w formule pomocy de minimis, jednakże tylko do wysokości limitu tej pomocy pozostającego do wykorzystania przez danego beneficjenta. Ewentualny zarzut nierównego traktowania beneficjentów, którzy uprzednio wykorzystali limit pomocy de minimis należy przy tym uznać za nieuprawniony. Całkowita kwota pomocy de minimis przyznanej przez państwo członkowskie jednemu przedsiębiorstwu na podstawie rozporządzenia 1407/2013 w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis nie może przekroczyć 200.000 EUR (z wyjątkiem przedsiębiorstw prowadzących działalność zarobkową w zakresie drogowego transportu towarów, w przypadku których wartość ta wynosi 100.000 EUR) w okresie trzech lat podatkowych. Warunki pomocy de minimis są jednakowe dla wszystkich przedsiębiorstw i to one decydują, kiedy i w związku z jaką sytuacją zechcą z niej skorzystać. Jeżeli zatem beneficjent nie dysponuje takim limitem, oznacza to, że skorzystał już wcześniej z pomocy de minimis, wpływając wówczas w ten sposób na poprawę swej pozycji konkurencyjnej względem innych</p>

	przedsiębiorców, którzy z takiej możliwości wtedy nie skorzystali/nie mogli skorzystać.
<p>7. Czy jeśli budżet projektu dotyczący pomocy na infrastrukturę badawczą miałby komponent niezwiązany z kwalifikowalnością z art. 26 GBER i byłby finansowy z pomocy <i>de minimis</i>, to czy można zastosować wtedy art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego na koszty pośrednie do 7%, ale tylko do kosztów finansowych z <i>de minimis</i>? Wniosek o dofinansowanie w LSI dopuszcza kilka poziomów dofinansowania.</p>	<p>Art. 54 rozporządzenia ogólnego daje możliwość rozliczania kosztów pośrednich projektu w oparciu o stawkę ryczałtową, wskazując trzy możliwe sposoby jej wyliczenia. W przepisie tym nie ma żadnego ograniczenia stosowania tej stawki w zależności od tego, w oparciu o jakie przepisy sfinansowano koszty bezpośrednie, o ile warunki kwalifikowalności, w tym zasady udzielania pomocy publicznej są spełnione. W szczególności z przepisu tego nie wynika, by stawki ryczałtowej nie można było zastosować w sytuacji, gdy koszty bezpośrednie są finansowane w reżimie pomocy publicznej.</p> <p>Jednak w związku z tym, że art. 26 GBER nie określa kosztów operacyjnych (art. 2 pkt 39 GBER) jako kwalifikowalne, stawka ryczałtowa do 7% na koszty pośrednie liczona od wszystkich kosztów bezpośrednich projektu (projekt składa się z dwóch kategorii kosztów: koszty bezpośrednie i pośrednie) nie może zostać sfinansowana w oparciu o ww. podstawę prawną. Jednocześnie, biorąc pod uwagę, że koszty bezpośrednie finansowane są w reżimie pomocy publicznej, również koszty pośrednie muszą być sfinansowane na podstawie stosownej regulacji pomocowej. Art. 26 GBER nie daje możliwości sfinansowania tego typu kosztów, w związku z tym jedyną potencjalną podstawą prawną do udzielenia pomocy w przedmiotowym przypadku będzie rozporządzenie <i>de minimis</i>. W związku z powyższym, sfinansowanie kosztów pośrednich w opisanym projekcie będzie możliwe w reżimie pomocy <i>de minimis</i> w takim zakresie, w jakim wnioskodawca ma jeszcze dostępny limit ww. pomocy. Fakt niemożności sfinansowania kosztów pośrednich w oparciu np. o określony art. GBER nie stanowi sam w sobie przeszkody do ich sfinansowania w oparciu o inną podstawę prawną.</p> <p>Wdrożenie powyższego schematu wymaga określenia w regulaminie wyboru projektów konkretnej, tzn. odpowiedniej do tego typu projektów, wysokości stawki ryczałtowej do 7% - zgodnie z art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego. Określając taką stawkę, instytucja powinna kierować się zasadą należytego zarządzania finansami.</p>
<p>8. Czy możliwe będzie przeprowadzenie w ramach jednego konkursu/naboru</p>	<p>Z wyjątkiem projektów objętych obowiązkiem stosowania SCO wynikającym z art. 53 ust. 2</p>

<p>zarówno projektów rozliczanych metodami uproszczonymi (zarówno w całości, jak i częściowo), jak i projektów rozliczanych tylko kosztami rzeczywistymi? Czy dopuszczalna jest sytuacja, w której w ramach tego samego naboru wniosków o dofinansowanie projektów przewidziano możliwość wyboru przez wnioskodawców metody rozliczania bezpośrednich kosztów personelu bądź w oparciu o uproszczoną metodę rozliczania (stawkę wynikającą z treści art. 55 rozporządzenia ogólnego), bądź w oparciu o koszty rzeczywiste? Czy możliwe jest pozostawienie wnioskodawcy wyboru w zakresie metody rozliczania określonej kategorii wydatku?</p>	<p>rozporządzenia ogólnego, stosowanie SCO nie jest obowiązkowe. IZ może więc postanowić, że stosowanie SCO jest fakultatywne albo obowiązkowe dla wszystkich lub określonych typów projektów, a także w odniesieniu do całości lub części projektu. Przy przyjętej przez IZ fakultatywności stosowania SCO dla określonego typu projektu, decyzja o możliwości przyjęcia do realizacji w ramach jednego naboru zarówno projektów objętych SCO (w całości lub w części), jak i projektów rozliczanych w sposób standardowy (za pomocą dokumentów księgowych) należy do właściwej instytucji odpowiedzialnej za ogłoszenie naboru. Zasada równego traktowania musi być spełniona, w szczególności gdy instytucja dopuszcza wybór wnioskodawców odnośnie do sposobu rozliczania danej kategorii kosztów w sposób uproszczony albo standardowy.</p>
---	---

12. łączenie różnych SCO oraz SCO i wydatków rzeczywistych w ramach projektu

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy kwota ryczałtowa przyjęta w celu rozliczenia wydatków określonej grupy wydatków, np. wynagrodzeń, może stanowić podstawę dla wyliczenia innej metody uproszczonej, np. % kosztów pośrednich w ramach stawki ryczałtowej?</p>	<p>Kwota ryczałtowa (koszty bezpośrednie) może stanowić podstawę obliczania kosztów pośrednich rozliczanych za pomocą stawki ryczałtowej (naliczonej od kosztów bezpośrednich), o ile kwota ryczałtowa nie uwzględnia kosztów pośrednich – zakaz podwójnego finansowania wydatków.</p> <p>W przypadku wynagrodzeń warto rozważyć zastosowanie stawki jednostkowej lub stawki ryczałtowej.</p>
<p>2. Czy możliwe jest zastosowanie stawki ryczałtowej na koszty pośrednie w przypadku, gdy całość wydatków bezpośrednich rozliczana jest SCO (np. stawką jednostkową lub kwotą ryczałtową)?</p>	<p>Wydatki rozliczane za pomocą różnych SCO można łączyć na poziomie projektu wyłącznie w przypadku, gdy każda z uproszczonych metod dotyczy innych kosztów. Zastosowanie stawki ryczałtowej kosztów pośrednich w odniesieniu do kosztów bezpośrednich rozliczanych za pomocą SCO (stawek jednostkowych lub kwoty ryczałtowej) będzie więc możliwe, o ile kwota stawki jednostkowej/kwoty ryczałtowej nie uwzględnia kosztów pośrednich. Podwójne finansowanie wydatków stanowi nieprawidłowość.</p>
<p>3. Czy wskazane/możliwe jest łączenie różnych metod uproszczonych w ramach jednego projektu?</p> <p><u>Przykład 1:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – stawki jednostkowe do wynagrodzeń, – stawka ryczałtowa do 15% bezpośrednich kosztów personelu dla kosztów pośrednich (art. 54 lit. b)), – stawka ryczałtowa do 40% bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów personelu do pokrycia pozostałych kosztów kwalifikowalnych operacji (art. 56, ust. 1), <p><u>Przykład 2:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> – bezpośrednio koszty personelu w ramach danej operacji według stawki ryczałtowej do 20% kosztów bezpośrednich innych niż bezpośrednio koszty personelu (...) (art. 55, ust.1), – stawka ryczałtowa do 15% bezpośrednich kosztów 	<p>Możliwe jest łączenie różnych SCO w ramach jednego projektu, o ile każda SCO dotyczy odrębnej kategorii kosztów – zakaz podwójnego finansowania wydatków.</p> <p><u>Przykład 1:</u></p> <p>O ile stawka jednostkowa na wynagrodzenia nie uwzględnia kosztów pośrednich, możliwe jest naliczenie kosztów pośrednich od stawki jednostkowej - za pomocą stawki ryczałtowej do 15% (art. 54 lit. b rozporządzenia ogólnego). Wykorzystanie stawki ryczałtowej do 40% (art. 56 rozporządzenia ogólnego) nie będzie wtedy możliwe, ponieważ stawka 40% obejmuje również koszty pośrednie. Doszłoby do podwójnego finansowania kosztów pośrednich rozliczanych za pomocą stawki ryczałtowej do 15% i stawki ryczałtowej do 40%. Ponadto, zgodnie z art. 56 ust. 3 rozporządzenia ogólnego: „Stawka ryczałtowa, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie ma zastosowania do kosztów personelu obliczonych na podstawie stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 55 ust. 1”.</p> <p><u>Przykład 2:</u></p> <p>zob. podsekcja 3.1.2.2 <i>Wytycznych KE dot. form kosztów uproszczonych</i> (str. 22) i pamiętaj o zakazie podwójnego finansowania tych samych kosztów (należy wyraźnie wyodrębnić kategorie kosztów objętych stawkami ryczałtowymi).</p> <p>Wydatki rozliczane za pomocą różnych SCO można łączyć w projekcie, gdy każda uproszczona metoda dotyczy innych kosztów, a wydatki rozliczane za pomocą różnych SCO</p>

<p>personelu dla kosztów pośrednich (art. 54, lit. b)).</p>	<p>można łączyć w projekcie z wydatkami faktycznie poniesionymi, gdy wydatki dotyczą innych kosztów. Warunki te oznaczają, że przykład kosztu zaangażowania personelu zarządzającego projektem B+R wymaga rozliczenia w ramach kosztów pośrednich tego projektu (zgodnie z definicją „kosztów pośrednich”), również w przypadku, gdy personel ten wspomaga prace personelu B+R. Udział personelu zarządzającego w pracach B+R nie uzasadnia częściowego (proporcjonalnego) rozliczenia kosztu zaangażowania tych osób w ramach kosztów bezpośrednich, jeśli koszty pośrednie projektu, w tym koszty zarządzania, rozliczane są ryczałtowo. Zgodnie z wytycznymi kwalifikowalności, wydatki rozliczane uproszczoną metodą są traktowane jako wydatki poniesione dlatego nie ma obowiązku gromadzenia ani opisywania dokumentów księgowych na potwierdzenie poniesienia wydatków rozliczanych za pomocą SCO. W przypadku zastosowania stawki ryczałtowej w odniesieniu do kosztów pośrednich projektu, w ten sposób rozliczane koszty pośrednie nie podlegają weryfikacji i kontroli.</p> <p>Zakaz podwójnego finansowania wydatków w odniesieniu do ryczałtowych kosztów pośrednich oznacza konieczność potwierdzenia, że koszty pośrednie nie zostały rozliczone w ramach kosztów bezpośrednich projektu (rozliczanych na podstawie dokumentów księgowych). Instytucja dokonująca oceny kwalifikowalności wydatków na etapie wyboru projektu ma obowiązek zweryfikować, czy w ramach zadań planowanych do rozliczenia w kosztach bezpośrednich projektu nie zostały wykazane koszty, które stanowią de facto koszty pośrednie. Dodatkowo, na etapie realizacji projektu instytucja weryfikująca wnioski o płatność potwierdza, że w zestawieniu poniesionych kosztów bezpośrednich nie zostały wykazane koszty pośrednie projektu.</p>
<p>4. Czy katalog kosztów pośrednich może być kształtowany przez każdą IZ w sposób dowolny, przy założeniu, że katalog kosztów pośrednich i koszty bezpośrednich są zbiorami rozłącznymi? Czy w ramach kosztów pośrednich istnieje możliwość rozliczania kosztów, które dotychczas były traktowane jako bezpośrednie koszty projektu, takich jak: dokumentacja techniczna, nadzory, promocja?</p>	<p>O tym, czy konkretne koszty dotyczące np. dokumentacji technicznej, nadzoru, czy promocji projektu należy zaliczyć do kosztów pośrednich albo bezpośrednich projektu, IZ powinna zdecydować w oparciu o definicję kosztów pośrednich.</p> <p>Tym bardziej, że katalog kosztów pośrednich zawarty w <i>Wytycznych kwalifikowalności wydatków</i> nie uwzględnia ww. kosztów jako typowych kosztów administracyjnych. Uzasadnienie włączenia ww. kosztów do kosztów bezpośrednich projektu powinno również wynikać z typu projektów.</p>

<p>5. Czy jest możliwe/czy są dodatkowe warunki, aby zorganizować nabór dla przedsiębiorców (EFRR/FST) w którym: przynajmniej jedno z zadań w projekcie mogłoby być rozliczone kwotą ryczałtową (np. usługi doradcze/proinnowacyjne, szkolenia), a pozostałe zadania w projekcie stanowiłyby wydatki faktycznie poniesione (np. zakup aktywów). Pomoc w tym naborze będzie udzielana zarówno na podstawie Gber (art. 14), jak i w formie pomocy de minimis. Wydatki wskazane na kwocie ryczałtowej i wydatki faktycznie poniesione będą dotyczyć odrębnych kategorii kosztów.</p>	<p>Uprozczone metody rozliczania wydatków można łączyć w ramach projektu z wydatkami, które zostały faktycznie poniesione, o ile wydatki rozliczane za pomocą uproszczonych metod i wydatki faktycznie poniesione dotyczą odrębnych kategorii kosztów (zakazane jest podwójne finansowanie wydatków). Jednak w przypadku projektu o wartości do 200.000 EUR uproszczone metody powinny objąć cały projekt (wszystkie wydatki) ze względu na obowiązek stosowania SCO wynikający z art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego. Z obowiązku tego zwolnione są projekty, w ramach których udzielana jest pomoc publiczna (zob. art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego).</p>
<p>6. Czy istnieje możliwość zastosowania dla wnioskodawców w ramach tego samego naboru alternatywy dotyczącej możliwości wyboru adekwatnej dla Wnioskodawcy formy kosztów uproszczonych w ramach modułu B+R poprzez zastosowanie 2 kategorii wydatków:</p> <p>a) bezpośrednich kosztów personelu i pozostałych kosztów operacji (wyłącznie modułu B+R), gdy bezpośrednio wydatki personelu rozliczane będą stawką jednostkową godzinową, o której mowa w art. 55 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, a pozostałe koszty komponentu B+R stawką ryczałtową do 40 % bezpośrednich kwalifikowalnych kosztów personelu, o której mowa w art. 56 rozporządzenia albo</p> <p>b) kategorii wydatków składających się z: bezpośrednich kosztów personelu, pozostałych kategorii dotyczących kosztów bezpośrednich innych niż</p>	<p>Instytucja organizująca konkurs powinna dopuścić jedną z uproszczonych metod rozliczania kosztów w ramach jednego regulaminu wyboru projektów. Pozostawienie wnioskodawcom wyboru w zakresie wdrożenia stawki ryczałtowej do 20% z art. 55 ust. 1 rozporządzenia ogólnego (CPR) albo stawki ryczałtowej do 40% z art. 56 ust. 1 tego rozporządzenia rodzi pytanie o równe traktowanie wnioskodawców, ponieważ fakultatywność i alternatywność wyboru SCO różnicuje sytuację prawną i faktyczną wnioskodawców.</p> <p>Przy łączeniu SCO, w tym stawki ryczałtowej z art. 56 ust. 1 CPR ze stawką jednostkową z art. 55 ust. 2 CPR, należy zwrócić uwagę na zakaz podwójnego finansowania tych samych wydatków. Wdrożenie obydwu tych metod w jednym projekcie wymagać będzie potwierdzenia, iż zakres zadań osób wchodzących w skład personelu, którego koszty zaangażowania rozliczane będą w kosztach bezpośrednich projektu (za pomocą stawki jednostkowej, o której mowa w art. 55 ust. 2 lit. a albo lit. b CPR), dotyczy wyłącznie zadań merytorycznych projektu (a więc nie są to osoby zajmujące się obsługą administracyjną projektu (koszty pośrednie) w żadnym zakresie). Stawką ryczałtową do 40% obejmuje się bowiem wszystkie koszty bezpośrednie (inne niż personelu merytorycznego) i koszty pośrednie (w tym personel administracyjny).</p>

<p>bezpośrednie koszty personelu (zgodne z art. 25 ust. 3 lit b-e GBER) i kosztów pośrednich, gdy bezpośrednie koszty personelu rozliczane będą według stawki ryczałtowej do 20 % kosztów pośrednich innych niż bezpośrednie koszty personelu w ramach tej operacji (wyłącznie modułu B+R), a dodatkowo koszty pośrednie rozliczane będą do 15% kwalifikowalnych kosztów pośrednich kosztów personelu (wyliczonych stawką, o której mowa w zdaniu poprzednim).</p> <p>Rozważamy wariant regulaminu konkursu dopuszczający możliwość wyboru jednej z 2 opcji rozliczania budżetu, tak aby Wnioskodawca wybrał najbardziej dla siebie optymalną opcję.</p>	
<p>7. Czy istnieje konieczność rozdzielania naborów dla projektów rozliczanych za pomocą SCO i na podstawie rzeczywistych kosztów?</p>	<p>Z przepisów rozporządzenia ogólnego i ustawy wdrożeniowej, wytycznych KE dot. SCO, ani z wytycznych kwalifikowalności wydatków i wytycznych wyboru projektów nie wynika obowiązek rozdzielania naborów dla projektów rozliczanych w sposób uproszczony (SCO) i na podstawie rzeczywistych kosztów. Tym niemniej połączenie SCO i kosztów rzeczywistych dla tej samej kategorii kosztów w ramach jednego regulaminu wyboru projektów (gdy wnioskodawca ma możliwość wyboru rozliczania wydatków albo za pomocą uproszczonej metody, albo na podstawie dokumentów księgowych), skutkujące rozliczaniem we wnioskach beneficjentów o płatność tych samych wydatków w różnych kwotach (albo w kwocie ustalonej na podstawie uproszczonej metody, albo w różnych kwotach wynikających z faktur) może prowadzić do uprzywilejowania jednych wnioskodawców względem drugich. A zasada równego traktowania musi być spełniona. W ślad za odpowiedzią KE: 'if different amounts/rates are applied to the same types of beneficiaries or operations, it must be based on objective elements'. Zachowanie owej obiektywności w ustalaniu warunków wsparcia w regulaminie wyboru projektów, następnie w trakcie oceny wniosków o dofinansowanie projektów i następnie w trakcie rozliczania kosztów na podstawie wniosków o płatność może być dla właściwej instytucji dość trudne.</p>

13. SCO w systemie teleinformatycznym CST21

pytanie	odpowiedź
<p>1. Jednocześnie zwracam się z uprzejmą prośbą o udzielenie informacji w zakresie trwających prac związanych z krajowym systemem CST – SL: czy przygotowywane są funkcjonalności, umożliwiające rozliczanie z KE za pomocą kosztów uproszczonych?</p>	<p>Wymagany zakres danych we wniosku beneficjenta o płatność i wniosku o płatność do KE (w tym dotyczący SCO) w oparciu o zał. XVII rozporządzenie ogólnego zostanie uwzględniony w CST21.</p>

14. SCO w projektach objętych pomocą publiczną i pomocą *de minimis*

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy na podstawie § 7 pkt 3 Rozporządzenia z dnia 29 listopada 2022 r. w sprawie udzielania pomocy na badania przemysłowe, eksperymentalne prace rozwojowe oraz studia wykonalności w ramach regionalnych programów na lata 2021-2027 możliwe jest przyjęcie i uznanie za kwalifikowalne kosztów pośrednich? Wówczas koszty pośrednie finansowane byłyby ze środków tej pomocy publicznej (nie z <i>de minimis</i>).</p>	<p>Koszty pośrednie projektu, w ramach którego udzielana jest pomoc publiczna zgodnie z rozporządzeniem GBER, mogą zostać uznane za kwalifikowalne, o ile przepisy tego rozporządzenia przewidują „koszty pośrednie” w katalogu kosztów kwalifikowalnych.</p>
<p>2. Rozpatrujemy również sytuację, w której beneficjentem projektu, dotyczącego zakupu taboru autobusowego, będzie operator transportu. Pomoc zostanie udzielona na podstawie rozporządzenia 1370/2007. Czy słuszne będzie założenie, że w ramach takiego projektu, operator nie będzie mógł skorzystać z kosztów pośrednich, ze względu na przepisy rozporządzenia 1370/2007 (zasadniczo te same koszty, co koszty pośrednie wykazywane są w kalkulacji rekompensaty i podlegają finansowaniu w ramach przekazanego mu wynagrodzenia, zatem sfinansowanie kosztów pośrednich byłoby w tym wypadku podwójnym finansowaniem)? Czy sugerują Państwo inne podejście?</p>	<p>Rozliczanie kosztów pośrednich projektu dotyczącego zakupu taboru autobusowego, w którym pomoc jest udzielona na podstawie rozporządzenia 1370/2007 (beneficjentem jest operator transportu), za pomocą stawki ryczałtowej określonej w art. 54 rozporządzenia ogólnego, nie jest możliwe, ze względu na brak podstawy prawnej dla zastosowania uproszczonych metod w projektach objętych pomocą publiczną na podstawie rozporządzenia 1370/2007. Ponadto, w rekompensatę/wynagrodzenie wliczone są poniesione koszty i wynagrodzenie, w tym koszty pośrednie rozumiane jako koszty administracyjne związane z obsługą projektu (zob. definicja kosztów pośrednich zawarta w „Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027”), więc jak słusznie Państwo zauważyliście, rozliczenie kosztów pośrednich tego typu projektów za pomocą stawki ryczałtowej określonej w rozporządzeniu ogólnym (art. 54) stanowiłoby podwójne finansowanie tych samych kosztów.</p>
<p>3. W przypadku gdy Beneficjentem projektu będzie jednostka samorządu terytorialnego, natomiast projekt będzie realizowany przez jednostkę organizacyjną beneficjenta, która będzie beneficjentem pomocy publicznej i bezpośrednim odbiorcą korzyści. Czy koszty pośrednie, spełniające definicję wskazaną w Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027, ponoszone przez beneficjenta funduszwego (jst) a nie przez jednostkę organizacyjną, można w takiej sytuacji sfinansować poza reżimem pomocy państwa? Przykład: Gmina wnioskuje o montaż paneli fotowoltaicznych w systemie ongrid na</p>	<p>Gmina jako osoba prawna uprawniona do podpisania umowy o dofinansowanie projektu zobowiązana jest na podstawie tej umowy do stosowania przepisów prawa (krajowego i unijnego) oraz procedur obowiązujących podczas wydatkowania dofinansowania. Szkoła stanowiąca jednostkę organizacyjną gminy nie posiada osobowości prawnej, nie może więc we własnym imieniu nabywać praw, ani zaciągać zobowiązań. Szkoła pozostaje więc realizatorem projektu gminy. W rozumieniu przepisów o pomocy publicznej, gmina i szkoła stanowią jeden organizm gospodarczy, mimo że szkoła jako jednostka budżetowa gminy posiada własny NIP. Gmina jest zatem beneficjentem</p>

<p>budynku swojej jednostki organizacyjnej – szkoły. Wsparcie w postaci instalacji OZE zostanie objęte pomocą publiczną, której faktycznym beneficjentem będzie jednostka organizacyjna. Jednocześnie wnioskodawca (gmina) poniesie koszty pośrednie o charakterze administracyjnym, które nie będą stanowiły korzyści dla szkoły. Wątpliwości budzi sposób realizacji inwestycji, czy jest możliwy do przeprowadzenia w świetle definicji beneficjenta zawartej w art. 2 pkt 9 rozporządzenia 2021/1060. Wydaje się, że formuła jest prawidłowa. Szkoła czy inny zakład budżetowy nie mają możliwości samodzielnego ubiegania się o środki, a to jednocześnie tę właśnie jednostkę organizacyjną należałoby uznać za beneficjenta pomocy. Stąd prośba o zajęcie stanowiska w sprawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - możliwości realizacji inwestycji w ww. formule - możliwości objęcia inwestycji pomocą publiczną (z pominięciem pomocy <i>de minimis</i>) - jeśli powyższe jest możliwe – odpowiedzi na przytoczone pytanie dot. kosztów pośrednich. 	<p>odpowiedzialnym za realizację projektu, natomiast szkoła – beneficjentem pomocy publicznej. Zgodnie z zasadami funduszwymi, pomoc przyznawana przez właściwą instytucję na podstawie wniosku podmiotu ubiegającego się o wsparcie, jest udzielana na rzecz szkoły. Nie dochodzi więc do transferu pomocy na drugi poziom. Koszty pośrednie projektu, aby mogły zostać uznane za kwalifikowalne, muszą spełniać także regulacje pomocy publicznej albo pomocy <i>de minimis</i> (ponieważ nie wszystkie przeznaczenia pomocy GBER dopuszczają finansowanie kosztów pośrednich). Jeżeli gmina nie miałaby – z różnych przyczyn – możliwości/woli skorzystania z pomocy <i>de minimis</i>, to aby pomoc wynikająca z rozliczenia kosztów pośrednich została przypisana szkole a nie gminie, musi zostać wykazane, że korzyść wynikająca z przyznania tej pomocy pozostaje na poziomie szkoły.</p>
<p>4. W przypadku projektów objętych pomocą publiczną, wydaje się zasadne, żeby koszty pośrednie mogły być współfinansowane w formie pomocy <i>de minimis</i>. Może się to wiązać się z ograniczonym limitem pomocy, wynikającym czy to z faktu nieposiadania przez danego wnioskodawcę stosownego limitu, czy to z faktu, iż wartość kosztów bezpośrednich w projekcie będzie tak wysoka, że wartość wyliczonych na jej podstawie kosztów pośrednich przekroczy dopuszczalny poziom pomocy <i>de minimis</i>. Czy w takim przypadku istnieje ryzyko nierównego traktowania wnioskodawców, jeśli w ramach jednego naboru, w którym będą aplikować o dofinansowanie zarówno projekty objęte zasadami pomocy publicznej i nieobjęte zasadami pomocy publicznej, a w związku z tym niektórzy wnioskodawcy, wskutek wyczerpania/braku limitu pomocy, nie będą mogli skorzystać z</p>	<p>W sytuacji gdy beneficjentowi przysługuje określona kwota, wynikająca z wyliczenia kosztów pośrednich w projekcie, środki w tym zakresie powinny zostać wypłacone do wysokości limitu pomocy, posiadanego przez beneficjenta. Obowiązek wynikający z art. 53 ust. 2 CPR dotyczący stosowania SCO w projektach do 200.000 EUR musi być zachowany, jednocześnie limit <i>de minimis</i> nie może zostać przekroczony. Obowiązek z art. 53 ust. 2 CPR można uznać za spełniony, jeśli stawka ryczałtowa z art. 54 lit. a CPR znajdzie zastosowanie i zostanie wdrożona w projekt.</p>

<p>uproszczonych metod rozliczania kosztów pośrednich?</p>	
<p>5. W związku z brzmieniem art. 53 ust.2 CPR, czy w przypadku projektów o wartości całkowitej poniżej 200 000 euro, istnieje możliwość rezygnacji przez beneficjenta z wnioskowania o koszty pośrednie w ogóle. Czy IZ ma obowiązek dopuszczenia zastosowania przez wnioskodawcę innej metody uproszczonej, czy też jest to podstawa do odrzucenia takiego projektu.</p>	<p>W sytuacji, w której właściwa instytucja w regulaminie wyboru projektów określiła, że koszty te jako kwalifikowalne rozliczane są obowiązkowo za pomocą stawki ryczałtowej, wnioskodawca nie ma możliwości rezygnacji z tego sposobu rozliczania kosztów pośrednich. Natomiast sytuacja, w której część wnioskodawców będzie wykazywać w projektach koszty pośrednie, a część nie, może prowadzić do konkluzji, że skoro w danym typie projektów istnieje możliwość realizacji projektów bez udziału kosztów pośrednich, to być może nie powinny być zostać uznane przez właściwą instytucję za kwalifikowalne. Niezastosowanie się do wymogów art. 53 ust. 2 oznacza nieprawidłowość w rozumieniu CPR.</p>
<p>6. Czy istnieje możliwość przeprowadzenia naboru obejmującego zarówno projekty objęte pomocą publiczną, jak i nieobjęte i nie będzie to stanowiło nierównego traktowania wnioskodawców?</p>	<p>Jeżeli różne warunki wsparcia wynikają z przepisów prawa, nie stanowi to nierównego traktowania.</p>
<p>7. W przypadku powierzenia przez beneficjenta (Gminę) realizacji projektu, w sensie ponoszenia wszystkich kosztów związanych z realizacją tego projekt, wyspecjalizowanej w tym zakresie jednostce organizacyjnej (podmiot upoważniony do ponoszenia wydatków), czy uzasadnione jest wypłacanie kosztów pośrednich beneficjentowi projektu? Dotyczy to sytuacji, gdy jednostka nie jest wybierana w trybie konkurencyjnym jako inwestor zastępczy, jednakże realizacja zadania ma charakter zadania zleconego.</p>	<p>Niezależenie od kształtu projektu (projekt partnerski, grantowy, realizowany przez inną jednostkę niż beneficjent projektu), koszty pośrednie przysługują beneficjentowi – w omawianym przypadku gminie. Beneficjent ponosi koszty pośrednie z racji bycia beneficjentem ponoszącym odpowiedzialność za realizację projektu. Należy przede wszystkim rozważyć, jaką rolę w projekcie pełni ta jednostka organizacyjna, z uwzględnieniem przepisów ustawy wdrożeniowej oraz wytycznych kwalifikowalności, a w kontekście kwalifikowalności kosztów pośrednich także definicji kosztów pośrednich i ich katalogu wynikających z Wytycznych. W omawianej sytuacji, koszty pośrednie będą się pojawiały zarówno na poziomie gminy, jak i jednostki realizującej projekt. Wobec powyższego wypłacone środki w ramach 7% stawki ryczałtowej przypadającej na projekt można podzielić pomiędzy beneficjenta (gminę) a jednostkę realizującą projekt, w zależności od proporcji, w jakiej podmioty te będą ponosić koszty bezpośrednie. Koszty pośrednie będą występować na obu poziomach, mimo, iż większość zadań jest realizowanych przez jednostkę organizacyjną. Jednakże w kontekście</p>

	<p>założeń ustanowienia przez KE uproszczonych metod rozliczania wydatków, nie jest istotne w jakich proporcjach beneficjent i jednostka ponosili koszty pośrednie. Należy wziąć pod rozwagę, że koszty pośrednie przysługują dla projektu, a metody uproszczone zostały ustanowione ze świadomością, że nie będą pokrywały całkowitych poniesionych kosztów pośrednich (zarówno z uwzględnieniem straty, jak i nadwyżki).</p>
<p>8. Czy propozycja monitorowania pomocy publicznej i <i>de minimis</i> w przypadku ryczałtowych kosztów pośrednich, zgodnie z którą: „Koszty pośrednie będą objęte pomocą <i>de minimis</i> w całości, jeśli wydatki bezpośrednio projektu będą w ponad połowie objęte pomocą <i>de minimis</i>/pomocą publiczną. W przypadku, gdy większość wydatków bezpośrednich, nie będzie objęta reżimem pomocowym – wydatki pośrednie również nie będą objęte pomocą <i>de minimis</i>”, jest zgodna z przepisami rozporządzenia ogólnego?</p>	<p>Propozycja ta nie wydaje się być dobrą praktyką. Dane zawarte w systemie teleinformatycznym powinny odzwierciedlać rzeczywiste informacje o operacji, w tym odnośnie do wsparcia publicznego stanowiącego pomoc publiczną (pole 20), albo pomoc <i>de minimis</i> (pole 21). Obowiązek rejestracji danych o operacji dotyczy także uproszczonych metod rozliczania wydatków, w tym ryczałtowego sposobu rozliczania kosztów pośrednich (np. za pomocą stawki ryczałtowej, o której mowa w art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego, do 7%). Zatem jeśli koszty bezpośrednie, od których ryczałtowo naliczane są koszty pośrednie, stanowią pomoc publiczną, koszty pośrednie również będą podlegały monitorowaniu jako pomoc publiczna albo pomoc <i>de minimis</i>, w zależności od możliwości poniesienia i rozliczenia kosztów pośrednich zgodnie z regulacjami w zakresie pomocy publicznej. Natomiast gdy koszty bezpośrednie nie będą objęte reżimem pomocowym, ryczałtowe koszty pośrednie naliczone od kwoty tychże kosztów bezpośrednich, nie podlegają monitorowaniu jako pomoc publiczna lub pomoc <i>de minimis</i>. Wynika to z ryczałtowego sposobu rozliczania kosztów pośrednich. Funkcjonalność systemu teleinformatycznego CST2021 umożliwia monitoring danych o wsparciu publicznym stanowiącym pomoc publiczną albo pomoc <i>de minimis</i>. Wobec powyższego, Instytucja Zarządzająca w aplikacji WOD2021 powinna zapewnić rejestrację danych o operacjach, w sposób wymagany przepisami rozporządzenia ogólnego.</p>

<p>9. Czy właściwym jest przyjęcie założenia, że w przypadku, gdy finansowanie kosztów pośrednich przyjmie formę pomocy <i>de minimis</i>, kwestia dostępności limitu tej pomocy dla poszczególnych beneficjentów pozostaje bez wpływu na zasadę równego traktowania? Czy bez wpływu na zasadę równego traktowania będzie również sytuacja, w której w ramach jednego naboru dot. zakupu taboru, będzie aplikował zarówno organizator (jednostka budżetowa), jak i operator, przy czym z kosztów pośrednich może skorzystać jedynie organizator, ponieważ dofinansowanie dla organizatora nie będzie stanowiło pomocy publicznej? Natomiast operator nie będzie mógł skorzystać z kosztów pośrednich, ze względu na przepisy rozporządzenia 1370/2007 (zasadniczo te same koszty, co koszty pośrednie wykazywane są w kalkulacji rekompensaty i podlegają finansowaniu w ramach przekazanego mu wynagrodzenia, zatem sfinansowanie kosztów pośrednich byłoby w tym wypadku podwójnym finansowaniem). Zaznacza się tu, że tego typu inwestycje przekraczają wielkość 200 tys. euro.</p>	<p>Dofinansowanie, w tym środki na pokrycie kosztów pośrednich, przysługuje beneficjentowi zgodnie z umową o dofinansowanie projektu – do wysokości dostępnego limitu pomocy <i>de minimis</i>. Zasadę równego traktowania wnioskodawców należy uznać za spełnioną, jeśli w regulaminie wyboru projektów przyjęto określoną stawkę ryczałtową kosztów pośrednich (np. 7%) dla wszystkich wnioskodawców. Ewentualne zróżnicowanie stawki ryczałtowej kosztów pośrednich może wynikać z różnych typów projektów, wielkości projektów, różnorodności i wielości zadań, etc. Należy pamiętać, że zasada równego traktowania wnioskodawców oraz regulacje w zakresie pomocy publicznej są nadrzędne w stosunku do wytycznych dotyczących uproszczonych metod rozliczania wydatków. Zatem jeśli zróżnicowane traktowanie wnioskodawców wynika z przepisów prawa (np. pomoc publiczna), - zasada równego traktowania nie jest złamana.</p>
<p>10. Czy właściwym jest podejście, że nie stanowi naruszenia zasady równego traktowania organizacja naboru, w którym będą aplikować o dofinansowanie zarówno projekty objęte zasadami pomocy publicznej, jak i nieobjęte tymi zasadami, czy będzie to stanowiło nierówne traktowanie wnioskodawców, mając na uwadze, że w przypadku finansowania projektów w oparciu o przepisy pomocowe, wnioskodawca może nie mieć możliwości skorzystania z pełnej stawki ryczałtowej na koszty pośrednie?</p>	<p>Możliwe jest zastosowanie SCO w projektach objętych pomocą publiczną lub pomocą <i>de minimis</i>. Jeśli w jednym naborze zostaną dofinansowane projekty z pomocą publiczną, i bez tej pomocy, wyczerpanie przez wnioskodawcę limitu pomocy <i>de minimis</i> nie oznacza nierównego traktowania. Istotne jest, aby zasady przyznawania dofinansowania były znane wnioskodawcom od początku trwania naboru (<i>ex-ante</i>), czyli zostały ustanowione w regulaminie wyboru projektów. Dofinansowanie kosztów pośrednich przysługuje beneficjentowi do wyczerpania limitu pomocy <i>de minimis</i>. Regulacje pomocy publicznej są nadrzędne w stosunku do wytycznych dotyczących SCO.</p>

<p>11. Beneficjentem projektu, dotyczącego zakupu taboru autobusowego, będzie organizator transportu (jednostka samorządu terytorialnego), a zakupiony tabor zostanie udostępniony operatorowi. Udostępnienie to będzie wskazane jako przysporzenie w rozliczanej przez operatora rekompensacie zgodnej z Rozporządzeniem (WE) nr 1370/2007, (zatem stanowiącej pomoc publiczną), przy czym przysporzenie to nie będzie powodować wzrostu rekompensaty ponad wartość wynikającą z umowy o świadczenie usług publicznych. W tej sytuacji nie zmieni się kwota rekompensaty, lecz źródło jej finansowania po stronie organizatora publicznego transportu zbiorowego. Jak wskazano m.in. w Interpretacji IZ FENIKS 2021-2027, dotyczącej występowania pomocy publicznej w projektach transportowych na tzw. drugim poziomie: Dofinansowanie inwestycji taborowej nie stanowi pomocy publicznej (w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) dla organizatora. Organizator jest bowiem podmiotem realizującym kompetencje władzy publicznej w zakresie planowania, definiowania, powierzania i finansowania usług publicznego transportu zbiorowego. Nie wystąpi zatem pomoc publiczna w relacji Instytucja Zarządzająca – beneficjent. Czy przy takiej konstrukcji, koszty pośrednie, spełniające definicję wskazaną w Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027, które poniesie beneficjent (organizator) można sfinansować poza reżimem pomocy publicznej, gdyż w projekcie pomoc publiczna de facto nie wystąpi?</p>	<p>W opisanym przypadku koszty pośrednie poniesione przez beneficjenta będą mogły zostać sfinansowane poza reżimem pomocy publicznej. Jakkolwiek biorąc pod uwagę różnorodność przyjętych modeli organizacji usług publicznych transportu zbiorowego, właściwa instytucja powinna zweryfikować, czy koszty pośrednie w konkretnym przypadku sfinansowane zostały w poszanowaniu regulacji pomocowych. Jak długo jednak podmiot działa w sferze imperium (wykonuje zadania władzy publicznej) i finansowanie kosztów pośrednich związanych z realizacją tego typu działań nie wpływa na jego pozycję rynkową (działalność w sferze dominium), wystąpienie pomocy publicznej jest mało prawdopodobne.</p>
<p>12. Planowane jest wsparcie przedsiębiorstw ze środków Funduszu Sprawiedliwej Transformacji. W związku z tym, że zakres tych inwestycji jest szeroki i niejednorodny, wymaga to utworzenia szerokiego katalogu kosztów kwalifikowanych oraz umożliwienie udzielania pomocy publicznej na te działania na podstawie różnych przepisów pomocowych, np.: - część wydatków w ramach RPI (art. GBER) – wsparcie w wysokości 40%, - część wydatków w ramach pomocy na badania B+R (art. 25) – wsparcie</p>	<p>Niezależnie od źródła finansowania (funduszu) pomocy publicznej udzielonej zgodnie z rozporządzeniem GBER, możliwe jest sfinansowanie kosztów pośrednich z pomocy <i>de minimis</i>, nawet jeżeli przeznaczenie pomocy dopuszczone rozporządzeniem GBER przewiduje kwalifikowalność kosztów pośrednich. W takim przypadku należy jednak mieć na uwadze w szczególności zasady dotyczące kumulacji pomocy.</p>

dla prac przemysłowych w wysokości 65%, a dla prac rozwojowych 40%, - część wydatków w ramach pomocy de minimis – wsparcie w wysokości 85%. W ramach ww. kosztów będą finansowane m.in. usługi zlecone na zewnątrz, takie koszty jak: koszty badań wykonywanych na podstawie umowy, koszty doradztwa i równorzędnych usług wykorzystywanych wyłącznie na potrzeby projektu badawczo-rozwojowego (stanowiące koszty podwykonawstwa). Czy zasadnym jest przyjęcie, aby koszty pośrednie rozliczane stawką ryczałtową w wysokości do 7% wszystkich kosztów bezpośrednich były dofinansowane z pomocy de minimis niezależnie od podstawy prawnej, w oparciu o którą finansowane są koszty bezpośrednie? Jeśli tak, to czy możliwe jest ustalenie wysokości dofinansowania kosztów pośrednich na poziomie 85% niezależnie od poziomu wsparcia kosztów bezpośrednich niezależnie od wysokości dofinansowania kosztów bezpośrednich? Czy w przypadku dofinansowania prac B+R na podstawie art. 25 GBER, który pozwala na finansowanie kosztów bieżących, możliwe jest, aby koszty pośrednie były finansowane jako pomoc de minimis, a nie pomoc publiczna z art. 25?

15. Monitorowanie cross-financingu w SCO

pytanie	odpowiedź
<p>1. W przypadku projektów, w których koszty bezpośrednie będą w części objęte cross-financowaniem, czy wyliczając koszty pośrednie wydzielić koszty pośrednie wyliczone wobec takich kosztów bezpośrednich. Jeśli tak, czy będzie to stanowiło dodatkowe obciążenie dla przysługującego limitu cross-financingu, zwłaszcza w projektach dofinansowanych z EFS+.</p>	<p>Warunek z pkt 7 podrozdziału 3.12 wytycznych kwalifikowalności wydatków w brzmieniu: „W ramach kosztów pośrednich nie są wykazywane wydatki objęte cross-financowaniem” oznacza, że nie podlegają dokumentowaniu i monitoringowi koszty pośrednie rozliczane w sposób uproszczony (także w części dotyczącej cross-financingu). Nie oznacza to natomiast, że kwota kosztów pośrednich wyliczona za pomocą stawki ryczałtowej w oparciu o kwotę kosztów bezpośrednich finansowanych w ramach cross-financingu nie powinna zostać wliczona do limitu cross-financingu. Limit określony w art. 25 ust. 2 rozporządzenia ogólnego dotyczy bowiem zarówno kosztów bezpośrednich, jak i kosztów pośrednich. Kwota kosztów pośrednich wyliczona za pomocą stawki ryczałtowej w oparciu o koszty bezpośrednie finansowane w ramach cross-financingu również powinna zostać wliczona do limitu cross-financingu (zob. przykład na str. 19 wytycznych KE dot. SCO).</p>

16. Godzinowa stawka jednostkowa - art. 55 ust. 2-5 rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy na gruncie art. 55 ust. 2 lit a rozporządzenia ogólnego możliwe jest jakiegokolwiek „odgórne” (np. przez Ministerstwo w konsultacji z Komisją) ustalenie rocznej efektywnej liczby godzin, innej niż wynikająca z ww. artykułu (przykład EFRR opisany w podrozdziale 3.2.5 Zawiadomienia 2021/C 200/01)? Choćby w roku 2022 w Polsce taka liczba godzin wynosiła 1 800. Takie rozwiązanie powoduje urealnienie stawek godzinowych (nie są zawyżone w stosunku do stosowania 1 720 godzin) oraz zmniejsza się ryzyko przekroczenia liczby godzin w danym roku (art. 55 ust. 3). Chodzi oczywiście o zastosowanie urealnionej dla kraju liczby godzin i możliwość zastosowania art. 55 ust. 2, a nie stosowanie odrębnej procedury metodologii ustalenia stawki jednostkowej. Wydaje się, że swego rodzaju zaradzeniem na powyższą sytuację jest metoda opisana w literze b art. 55 ust. 2, zgodnie z którą możliwe jest podzielenie najbardziej aktualnych udokumentowanych miesięcznych kosztów zatrudnienia brutto przez średni miesięczny czas pracy danej osoby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, o których mowa w umowie o pracę lub decyzji o powołaniu (...). Niemniej tu również pojawiają się pytania jak należy rozumieć najbardziej aktualny miesięczny koszt (ostatni miesiąc – może obejmować dodatkowe premie itp., n-ostatnich miesięcy – ile?) oraz średni miesięczny czas pracy danej osoby zgodnie z przepisami (z ilu miesięcy, czy wyliczony indywidualnie dla pracownika, czy wynikający bezpośrednio z przepisów-jakich?). Co więcej istnieje wątpliwość czy IZ ma możliwość narzucenia stosowania metody opisanej w literze a albo b czy też decydując się na stawkę w oparciu art. 55 ust. 2 wnioskodawca powinien mieć do wyboru jedną z dwóch opcji zgodnie z przepisem.</p>	<p>Instytucja organizująca konkurs powinna dopuścić jedną z uproszczonych metod rozliczania kosztów w ramach jednego regulaminu wyboru projektów. Bez zróżnicowania sytuacji faktycznej wnioskodawców (np. liczba personelu, podstawa zaangażowania personelu, rodzaj zadań, charakter projektu, czas poświęcony na realizację zadań, stopień skomplikowania projektu, etc.) – równoległe wdrażanie (w jednym regulaminie konkursu) „gotowej stawki jednostkowej” z art. 55 ust. 2 lit. a rozporządzenia ogólnego i stawki jednostkowej z art. 55 ust. 2 lit. b rozporządzenia może nie mieć uzasadnienia. Równoległe wdrażanie dwóch różnych uproszczonych metod w jednym regulaminie konkursu powoduje też obciążenie dla instytucji oceniającej i rozliczającej projekty, która powinna zapewnić, że zasada równego traktowania wnioskodawców podczas oceny projektów została zachowana.</p> <p>Zgodnie z art. 55 ust. 2 lit. a rozporządzenia ogólnego roczna liczba godzin wynosi 1.720, i nie ma możliwości określenia innej niż wynikająca z tego przepisu liczby godzin w roku – potrzebnych do wyliczenia godzinowej stawki jednostkowej na tej podstawie prawnej. Natomiast zgodnie z metodą opisaną w art. 55 ust. 2 lit. b rozporządzenia ogólnego średni miesięczny czasu pracy danej osoby (‘the average monthly working time of the person concerned’) należy wyliczyć zgodnie z przepisami prawa krajowego, czyli Kodeksem pracy. Najbardziej aktualny udokumentowany miesięczny koszt zatrudnienia brutto danej osoby należy ustalić także zgodnie z Kodeksem pracy, czyli jako wynagrodzenie brutto tej osoby, z obowiązkowymi opłatami (składki, podatki i inne) wynikającymi z przepisów prawa pracy w rozumieniu art. 9 par. 1 Kodeksu pracy. Można przy tym posiłkować się „Wytycznymi dotyczącymi kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027” (podrozdział 3.8 Personel projektu i 2.3 Wydatki niekwalifikowalne). Jeśli premie/dodatki/inne wynagrodzenie są przyznawane comiesięcznie i wliczane są do wynagrodzenia brutto pracownika (zgodnie z zawartą umową o pracę) można je uwzględnić w kalkulacji. ‘The latest documented monthly gross employment costs’ dotyczy ostatniego udokumentowanego (listą płac) miesiąca pracy danego pracownika.</p>

17. Stawka ryczałtowa kosztów pośrednich - art. 54 rozporządzenia ogólnego

pytanie	odpowiedź
<p>1. Czy w przypadku zastosowania metod uproszczonych w odniesieniu do tzw. wydatków okołoinwestycyjnych takich jak nadzór inwestycyjny, autorski, inwestor zastępczy, dokumentacja techniczna, koszty ekspertyz, studiów, prac geodezyjnych i badań geologicznych (koszty bezpośrednio zgodnie ze stanowiskiem Ministerstwa pismo znak: DKF-IV.6817.5.2022.DS z dnia 19 kwietnia 2022 r.) w formie stawki ryczałtowej (jako % od inwestycyjnych kosztów bezpośrednich projektu) będzie również stanowiło wypełnienie obowiązku stosowania metod uproszczonych w odniesieniu do projektów o wartości poniżej 200 tys. Euro. Jeśli tak, to czy w przypadku zastosowania stawki ryczałtowej na poziomie do 7% lub 20% będzie konieczne przygotowanie metodologii oraz czy możliwe jest zastosowanie odrębnych stawek ryczałtowych w ramach jednego konkursu w odniesieniu do kosztów okołoinwestycyjnych w stosunku do bezpośrednich inwestycyjnych oraz kosztów pośrednich w stosunku do kosztów bezpośrednich? Co jeśli część z kosztów okołoinwestycyjnych będzie w rzeczywistości ponoszona przez beneficjenta z zastosowaniem przepisów pzp?</p>	<p>Ze względu na uproszczony sposób rozliczania kosztów pośrednich projektów UE przewidziany w „Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027”, definicja kosztów pośrednich pochodzi z Zawiadomienia Komisji w sprawie wytycznych dotyczących stosowania uproszczonych form kosztów w ramach ESI (2021/C 200/01) – zob. sekcja 3.1.2 (str. 20).</p> <p>Zastosowanie określonych w art. 54 rozporządzenia ogólnego uproszczonych sposobów rozliczania kosztów pośrednich, za pomocą stawek ryczałtowych wskazanych w tym przepisie, wymaga zdefiniowania i określenia katalogu kosztów bezpośrednich i pośrednich (gdy projekt składa się z tych dwóch kategorii kosztów – art. 54 lit. a i lit. c), nadto kosztów bezpośrednich personelu projektu (gdy projekt składa się z trzech kategorii kosztów – art. 54 lit. b). O tym, czy konkretny koszt należy zaliczyć do kosztów pośrednich projektu, IZ powinna zdecydować w oparciu o ww. definicję kosztów pośrednich.</p> <p>Uzasadnienie rozliczenia konkretnego kosztu w ramach kosztów bezpośrednich projektu powinno zaś wynikać ze specyfiki określonego typu projektów. W ocenie IK UP, występujące w projektach infrastrukturalnych wydatki „okołoinwestycyjne” takie jak: nadzór inwestycyjny, autorski, inwestor zastępczy, dokumentacja techniczna, koszty ekspertyz, studiów, prac geodezyjnych i badań geologicznych stanowią koszty bezpośrednie projektu, ponieważ można je bezpośrednio powiązać z realizacją konkretnych zadań projektu infrastrukturalnego, w przeciwieństwie do kosztów administracyjnych związanych np. z zarządzaniem projektem, obsługą księgową, przeznaczeniem budynku na siedzibę beneficjenta, w tym woda, energia, itd. Natomiast w związku z tym, że wydatki „okołoinwestycyjne” stanowią stosunkowo niewielką część kosztów bezpośrednich projektu infrastrukturalnego i jednocześnie generują znaczne obciążenia administracyjne (weryfikacja ich jest kosztowna i czasochłonna, zresztą tak jak kosztów administracyjnych), istnieje możliwość ich rozliczania za pomocą stawki ryczałtowej (jako % od „inwestycyjnych” kosztów bezpośrednich projektu). Wymaga to jednak sporządzenia odpowiedniej metodyki stawki ryczałtowej na podstawie art. 53 rozporządzenia ogólnego, gdy zastosowanie np. gotowej stawki ryczałtowej z art. 55 ust. 1 rozporządzenia ogólnego służącej rozliczaniu w sposób uproszczony kosztów bezpośrednich personelu projektu (do 20%) w odniesieniu do kosztów bezpośrednich innych niż personel projektu (pod warunkiem, że koszt zamówień publicznych w ramach projektu nie przekracza</p>

	<p>progów unijnych) – nie będzie uzasadnione tym typem projektów.</p>
<p>2. W kontekście brzmienia art. 54 lit a) CPR, jakie jest właściwe podejście do kształtowania wysokości stawki ryczałtowej, stosowanej do rozliczeń kosztów pośrednich. Czy właściwym jest zastosowanie stawki tylko o wartości 7%, czy stosowanie różnych stawek, w zależności od działania/typu projektów, czy też możliwe jest zastosowanie rozwiązania, w którym wnioskodawca dobrowolnie kształtuje wartość stawki w granicach do 7% bezpośrednich kosztów projektu?</p>	<p>Rozwiązanie polegające na pozostawieniu wnioskodawcom możliwości decydowania o dowolnej wartości stawki ryczałtowej dla kosztów pośrednich jest podejściem niewłaściwym. Ta sama stawka ryczałtowa do „7%” powinna mieć zastosowanie do wszystkich wnioskodawców tego samego typu projektów, w dalszym ciągu bez konieczności sporządzania metodyki ani uzasadniania przez IZ. Nadrzędna jest zasada równego traktowania wnioskodawców, która powinna zostać zachowana w ramach jednego regulaminu wyboru projektów. Jednakże sytuacja, w której w naborze na ten sam typ projektów zastosowana zostanie stawka ryczałtowa inna niż w poprzednim/poprzednich naborze/naborach, może generować ryzyko kwestionowania wysokości poszczególnych stawek lub zasadności kwalifikowania kosztów administracyjnych w danym typie projektów w ogóle. Ponadto, stosowanie różnych wartości stawek może zrodzić wątpliwości, czy nie doszło do nierównego traktowania beneficjentów. Stosowanie stawki ryczałtowej w maksymalnej wysokości wskazanej w rozporządzeniu jest wskazywane również jako właściwe przez inne państwa członkowskie z wieloletnim doświadczeniem w tym zakresie, a różnicowanie wartości stawek z reguły może prowadzić do ich zakwestionowania przez służby KE. Powyższe dotyczy zarówno stawki 7%, wynikającej art. 54 lit a) CPR, jak i stawki 15%, wynikającej z art. 54 lit b) CPR.</p>
<p>3. Planuje się wdrożenie stawki ryczałtowej do rozliczania kosztów pośrednich, o której mowa w art. 54 lit.a rozporządzenia ogólnego, tj. do 7% kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich projektu. Rozliczanie z wykorzystaniem ww. metody znajdzie jednak zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do przedsięwzięć, o których mowa w art. 53 ust. 2 rozporządzenia, tj. których łączny koszt nie przekroczy 200 000 EUR. W pozostałych projektach koszty pośrednie będą niekwalifikowalne, a wszystkie wydatki rozliczane na podstawie rzeczywiście</p>	<p>Zastosowanie art. 54 lit. a CPR polega na wdrożeniu stawki ryczałtowej kosztów pośrednich na poziomie 7 %, ewentualnie stawki nieprzekraczającej poziomu 7%, z tym zastrzeżeniem, że konkretna stawka ryczałtowa powinna zostać określona w regulaminie wyboru projektów.</p> <p>Instytucja (IZ/IP/IW), podejmując decyzję o niekwalifikowalności kosztów pośrednich projektu UE (w programie, SZOP, wytycznych, regulaminie wyboru projektów lub umowie o dofinansowanie projektu), nie powinna kierować się wyłącznie przyjętym sposobem rozliczania kosztów projektu w wyniku realizacji obowiązku zastosowania uproszczonych metod określonego w art. 53 ust. 2 rozporządzenia ogólnego. Tym bardziej, że z pkt 4 i 5 podrozdziału 3.12 „Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027” wynika obowiązek zastosowania uproszczonych metod rozliczania kosztów pośrednich, niezależnie od wartości projektu. Takie zmienne jak wartość projektu, liczba zadań w projekcie, liczba podmiotów uczestniczących we wdrażaniu projektu mogą natomiast decydować o wysokości stawki ryczałtowej kosztów pośrednich przysługującej wnioskodawcy celem rozliczenia jego „kosztów niezbędnych do realizacji</p>

<p>poniesionych kosztów. Zakłada się ogłoszenie jednego konkursu na oba wspomniane powyżej rodzaje przedsięwzięć, zastosowanie takiego samego formularza wniosku i identycznych zasad budżetu projektu – inwestycje o wartości poniżej progu wynikającego z rozporządzenia będą miały ujęte w budżecie dodatkowe zadanie i kategorię wydatków odpowiadające zastosowanej metodzie uproszczonego rozliczania. Zwracam się z uprzejmą prośbą o zajęcie stanowiska pod kątem dopuszczalności proponowanego rozwiązania na gruncie zapisów rozporządzenia ogólnego, ustawy wdrożeniowej oraz reguł kwalifikowalności zawartych w Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027, także w kontekście zasady równego traktowania beneficjentów oraz wprowadzonego Omnibusem obowiązku rozdzielenia konkursów na projekty objęte kwotami ryczałtowymi oraz rozliczane na podstawie rzeczywiście poniesionych wydatków.</p>	<p>projektu, których nie można bezpośrednio przypisać do głównego celu projektu, w szczególności kosztów administracyjnych związanych z obsługą projektu, która nie wymaga podejmowania merytorycznych działań zmierzających do osiągnięcia celu projektu”. Wprowadzenie zaś rozwiązania polegającego na arbitralnym wyłączeniu kwalifikowalności kosztów pośrednich względem jednej z dwóch grup wnioskodawców (jak w omawianym przypadku względem wnioskodawców projektu o wartości powyżej 200.000 EUR) w ramach tego samego regulaminu wyboru projektów może w mojej ocenie prowadzić do naruszenia zasady równego traktowania wnioskodawców.</p>
<p>4. Mając na uwadze zapisy art. 54, lit. a) rozporządzenia ogólnego, czy Instytucja Zarządzająca może: wskazać w ramach wszystkich zaplanowanych naborów dla wszystkich Działań Programu jedną stawkę ryczałtową np. na poziomie 2% kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich bez określenia</p>	<p>Zgodnie z art. 54 rozporządzenia ogólnego zastosowanie gotowej stawki ryczałtowej kosztów pośrednich do 7% (lit. a) albo do 15% (lit. b), w odróżnieniu od stawki ryczałtowej do 25% (lit. c) – nie wymaga od Instytucji Zarządzającej programem opracowania metodyki służącej wyliczeniu tej stawki. Oznacza to, że instytucja ogłaszająca nabór wniosków o dofinansowanie projektu, stosując art. 54 lit. a ww. rozporządzenia, określa w regulaminie wyboru projektów uproszczony sposób rozliczania kosztów pośrednich za pomocą stawki ryczałtowej 7% (względnie do 7%) odnoszonej do kwoty kosztów bezpośrednich projektu,</p>

<p>metodyki jej wyliczenia? Albo zastosować różne stawki ryczałtowe dla poszczególnych naborów, jednakże nie większe niż 7% kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich bez określenia metodyki ich wyliczenia? Należy podkreślić, iż w ramach jednego naboru/naborów dla operacji tożsamy rodzajowo nie będzie stosowana różna stawka (wszyscy wnioskodawcy w ramach danego naboru będą stosowali jednolitą stawkę ryczałtową)? Czy w opinii IK UP powyższe postępowanie zgodne będzie z zasadą równego traktowania wnioskodawców realizujących projekty w ramach Programu? mając na uwadze zapisy art. 54, lit. a) rozporządzenia ogólnego, czy Instytucja Zarządzająca będzie w jakikolwiek sposób obowiązana do uzasadnienia przyjętej stawki ryczałtowej czy to w całym okresie programowania na lata 2021-2027 czy też odpowiednio dla poszczególnych naborów? Zgodnie z dyspozycją w/w przepisu rozporządzenia, IZ nie przewiduje przygotowania i stosowania metodyk, o których mowa w art. 53 ust 3 lit a.</p>	<p>bez konieczności uzasadnienia tej stawki. Zastosowanie uproszczonego sposobu rozliczania kosztów pośrednich za pomocą konkretnej stawki ryczałtowej określonej w regulaminie wyboru projektów wymaga zachowania zasady równego traktowania wnioskodawców (zob. podsekcja 3.1.2.4. ZAWIADOMIENIA KOMISJI W SPRAWIE WYTYCZNYCH DOTYCZĄCYCH STOSOWANIA UPROSZCZONYCH FORM KOSZTÓW W RAMACH EUROPEJSKICH FUNDUSZY STRUKTURALNYCH I INWESTYCYJNYCH (ESI) – WERSJA ZMIENIONA (2021/C 200/01), str.23). Wdrożenie stawki ryczałtowej kosztów pośrednich określonej w art. 54 lit. a (do 7%) albo lit. c (do 25%) ww. rozporządzenia realizuje obowiązek zastosowania uproszczonych metod rozliczania wydatków w odniesieniu do całego projektu (o wartości do 200.000 EUR), wynikający z art. 53 ust. 2 tego rozporządzenia. Natomiast nie realizuje tego obowiązku zastosowanie stawki ryczałtowej do 15% odnoszonej do bezpośrednich kosztów personelu projektu, określonej w art. 54 lit. b ww. rozporządzenia, jeśli na podstawie dokumentów księgowych rozliczane będą wszystkie koszty bezpośrednio projektu (w tym koszty inne niż bezpośrednie koszty personelu projektu.).</p>
<p>5. W piśmie nr DZF-II.6640.1.3.2022.AI z 17.02.2022 r. Departament EFS w MFiPR ustosunkował się pozytywnie do zalecenia Instytucji Audytowej, dotyczącego wprowadzenia mechanizmów kontrolnych, umożliwiających weryfikację przyznanych kosztów pośrednich, gdyż w pewnych okolicznościach tego typu</p>	<p>Zgodnie z pkt 1 podrozdziału 3.10 „Wytycznych dotyczących kwalifikowalności wydatków na lata 2021-2027”, decyzję o dopuszczalności i sposobie wdrożenia uproszczonych metod, w tym stawki ryczałtowej kosztów pośrednich, podejmuje właściwa IZ, z uwzględnieniem art. 53 ust. 2 i 3 rozporządzenia ogólnego, wytycznych KE oraz podrozdziałów 3.10 i 3.12 wytycznych kwalifikowalności, poprzez wprowadzenie odpowiednich uregulowań w programie, SZOP lub regulaminie wyboru projektów. Co istotne, koszty pośrednie projektu są co do zasady kwalifikowalne, chyba że co innego stanowią program, SZOP, wytyczne, regulamin wyboru projektów lub umowa o</p>

<p>rozwiązanie może być właściwe, szczególnie wobec podmiotów publicznych, zaangażowanych do realizacji kilku projektów dofinansowanych ze środków europejskich i/lub budżetu państwa. W piśmie tym wskazano jednocześnie, iż decyzje w przedmiotowym zakresie należałoby rozpatrywać indywidualnie, na etapie rekomendacji konkretnego projektu i ustalania warunków dofinansowania (tj. poprzez uwzględnienie bądź nieuwzględnienie finansowania kosztów pośrednich). Co prawda poruszana kwestia dotyczyła funduszu EFS, jednakże kwestia metodyki stosowania i szacowania kosztów pośrednich w projekcie jest tematem uniwersalnym i dotyczy wszystkich funduszy strukturalnych. W związku z powyższym proszę o Państwa opinię, czy zasadnym jest weryfikacja zasadności kwalifikowania kosztów pośrednich w przypadku realizacji wielu projektów przez ten sam podmiot?</p>	<p>dofinansowanie projektu (zob. pkt 1 podrozdziału 3.12 wytycznych kwalifikowalności). Z pkt 4 podrozdziału 3.12 wytycznych kwalifikowalności wynika natomiast, że kwalifikowalne koszty pośrednie projektu EFRR rozlicza się w sposób uproszczony, w szczególności za pomocą stawek ryczałtowych określonych w art. 54 rozporządzenia ogólnego. Uwzględniając powyższe wytyczne, właściwa instytucja w regulaminie wyboru projektów powinna wskazać uproszczony sposób rozliczania kosztów pośrednich, o ile nie uznała kosztów pośrednich za niekwalifikowalne. W przypadku zastosowania stawki ryczałtowej kosztów pośrednich określonej w art. 54 lit. a rozporządzenia ogólnego, instytucja ta powinna wskazać konkretną wysokość tej stawki. Zasada równego traktowania wnioskodawców musi być przy tym spełniona (obowiązek realizacji tej zasady jest rozpatrywany w ramach danego postępowania w zakresie wyboru projektów, tzn. regulaminu wyboru projektów). Zatem o ile wnioskodawca może nie wnioskować o dofinansowanie kosztów pośrednich, to wyłączenie przez instytucję oceniającą projekty kwalifikowalności kosztów pośrednich danego projektu (względem pozostałych projektów) musi wynikać z zasady równego traktowania. Zasada równego traktowania wnioskodawców nie oznacza zupełnej niemożliwości różnicowania sytuacji wnioskodawców. Ingerencja właściwej instytucji może być uznana za dopuszczalną, a w szczególnych przypadkach – celową, niemniej wyznaczenie granic dopuszczalnych wyłączeń, czy ograniczeń (limitowania) kosztów na podstawie umowy o dofinansowanie projektu, powinno być czynione z zachowaniem zasady równego traktowania wnioskodawców. Realizując kilka projektów w tym samym czasie prawdopodobnie częściowo realizowane zadania związane z zarządzaniem i administrowaniem projektami się zajądają i być może można by było próbować takie zadania wyodrębnić. W praktyce będzie jednak bardzo trudno wykazać nakładanie się tych zadań w związku z ryczałtowym rozliczaniem kosztów pośrednich. Jednocześnie, nie ma przepisów prawa unijnego, czy krajowego, wreszcie wytycznych, czy zaleceń Komisji Europejskiej (KE), które zobowiązywałyby beneficjentów i instytucje do monitorowania i weryfikacji kosztów pośrednich projektu rozliczanych za pomocą stawki ryczałtowej – w sposób przyjęty dla wydatków rzeczywiście ponoszonych, tj. na podstawie opłaconych dokumentów księgowych. Dlatego zasadność ponoszenia w projekcie kosztów pośrednich należy rozważyć ex-ante, na etapie organizacji naboru projektów. W ocenie IK UP, wprowadzenie obowiązku monitorowania kosztów pośrednich rozliczanych za pomocą stawki ryczałtowej przeczy głównym założeniom wdrożenia uproszczonej metody na podstawie art. 54 rozporządzenia ogólnego. Założeniem zastosowania gotowych stawek</p>
--	--

	<p>ryczałtowych określonych w rozporządzeniu ogólnym jest brak konieczności formułowania metodyki. Wprowadzenie jakiegokolwiek mechanizmu weryfikacji kosztów pośrednich miałyby charakter takiej metodyki, co należałoby uznać za sprzeczne z przepisami art. 54 rozporządzenia ogólnego.</p>
--	--

18. Zaliczki w projektach objętych SCO

pytanie	odpowieź
<p>1. Mając na uwadze, iż wnioski o płatność realizowane będą w oparciu o wskaźniki przypisane do kosztów uproszczonych, bez innej dokumentacji, to w jaki sposób beneficjent może wnioskować o zaliczkę? Dla przykładu mamy projekt dotyczący modernizacji i wyposażenia szkoły. Czy, aby wnioskować o koszty uproszczone, to najlepszym rozwiązaniem jest koszty modernizacji i wyposażenia podzielić na mniejsze „jednostki” i do każdej takiej jednostki dopisać wskaźnik i na tej zasadzie rozliczać się z beneficjentem przy cząstkowych wnioskach o płatność? Czy też powinniśmy zastosować inny mechanizm?</p>	<p>Niezależnie od przyjętej formy rozliczania kosztów (SCO/koszty rzeczywiste) beneficjent wnioskuje o zaliczkę zgodnie z przepisami rozporządzenia MFiPR. w <i>sprawie zaliczek w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich</i>. Odnośnie do przykładu projektu dotyczącego modernizacji i wyposażenia szkoły, wartości docelowe wskaźnika określone dla kwoty ryczałtowej albo stawki jednostkowej obejmujących koszty tego projektu powinny wynikać z metodyki SCO, ocenionej pozytywnie przez Instytucję Audytową. Zaliczki wypłaca się zgodnie z § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia, tzn. „wypłaty zaliczki oraz transz zaliczki są dokonywane w wysokościach nie większych i na okres nie dłuższy niż jest to niezbędne do prawidłowej realizacji projektu”. Termin wypłaty zaliczki, jej wysokość i sposób jej wypłaty są określone w umowie o dofinansowanie.</p>
<p>2. Czy brak poniesienia przez beneficjenta kosztów bezpośrednich daje możliwość naliczenia i zrefundowania z rachunku projektu kosztów pośrednich? Czy jeśli w projekcie zastosowano stawkę ryczałtową kosztów pośrednich określonych jako wartość procentowa wydatków bezpośrednich, rozliczenie zaliczki w wysokości mniejszej niż 70% dotychczas otrzymanych transz dofinansowania stanowi podstawę do przekazania kolejnej transzy zaliczki na realizację projektu?</p>	<p>Skoro koszty pośrednie jako koszty administracyjne projektu nie dotyczą bezpośrednio głównego przedmiotu (celu) projektu i nie można ich bezpośrednio powiązać z zadaniami merytorycznymi (w odróżnieniu od kosztów bezpośrednich), ich poniesienie nie stanowi o postępie rzeczowym projektu. Ryczałtowy sposób rozliczania kosztów pośrednich projektu zaś oznacza, że beneficjent, któremu przysługują koszty pośrednie po określonej w umowie o dofinansowanie projektu ryczałtowej stawce procentowej odnoszącej się do poniesionych, rozliczonych i zatwierdzonych wydatków bezpośrednich, rozlicza we wniosku o płatność koszty pośrednie po ustalonej stawce bez względu na wysokość faktycznie poniesionych przez niego wydatków administracyjnych. Zatem, beneficjentowi przysługują koszty pośrednie wtedy, gdy rozlicza koszty bezpośrednie. Tym samym, wysokość należnych kosztów pośrednich uzależniona jest od wysokości rozliczonych przez beneficjenta i zatwierdzonych kosztów bezpośrednich. Przy tym, beneficjent – w uzupełnieniu do wydatków poniesionych bezpośrednio – oświadcza we wniosku o płatność o poniesionej kwocie kosztów pośrednich ze środków dotychczas przekazanych zaliczek. Jednakże, niezależnie od składanych oświadczeń we wniosku o płatność o wysokości poniesionych kosztów pośrednich, IP rozlicza beneficjentowi koszty pośrednie w kwocie odpowiadającej stawce ryczałtowej wynikającej z umowy o dofinansowanie w stosunku do wykazanych we</p>

wniosku kwalifikowalnych wydatków bezpośrednich (dopiero wtedy mówimy o kwalifikowalnych kosztach pośrednich). Przy takim rozliczaniu kosztów pośrednich, dopiero w końcowym wniosku o płatność, gdy znana jest kwota zatwierdzonych kosztów bezpośrednich od początku realizacji projektu (kumulatywnie), możliwe jest rozliczenie kosztów pośrednich po stawce ryczałtowej wynikającej z umowy i ustalenie, czy wszystkie zaliczki pobrane na koszty pośrednie są w całości rozliczone. Koszty pośrednie wyliczone w odpowiednim procencie (% stawki ryczałtowej wynikający z umowy o dofinansowanie) kwalifikowalnych kosztów bezpośrednich uznaje się bowiem za poniesione i rozliczone w momencie właściwego poniesienia i rozliczenia kosztów bezpośrednich. Skoro zaś na podstawie umowy beneficjentowi przysługują także koszty administracyjne, na kwotę dofinansowania projektu składają się koszty bezpośrednie i pośrednie projektu. Dlatego też, beneficjent sporządzając harmonogram płatności poszczególnych transz zaliczki uwzględnia również koszty pośrednie. Może się zdarzyć tak, że zaliczka zostanie wypłacona beneficjentowi mimo, że nie ponosi on jeszcze wydatków bezpośrednich. Sytuacja taka będzie miała miejsce w szczególności w początkowej fazie projektu, gdy koszty administracyjne muszą być poniesione w związku z potrzebą przeprowadzenia pierwszych czynności obsługowych w projekcie. Zapotrzebowanie to podlega weryfikacji i akceptacji IP w sporządzanym przez beneficjenta harmonogramie płatności. Oznacza to, że wprowadzie beneficjent może pobrać zaliczkę na koszty pośrednie bez względu na wysokość kosztów bezpośrednich wykazanych we wnioskach o płatność, jednakże kwota pobrana na poczet kosztów pośrednich nie może być wyższa niż całkowita kwota kosztów pośrednich wskazana w zatwierdzonym wniosku o dofinansowanie projektu. Zaliczka też nie powinna być pobierana w nadmiernej wysokości w stosunku do zapotrzebowania beneficjenta. Harmonogram płatności powinien zatem prezentować rzeczywiste potrzeby beneficjenta w odniesieniu do kosztów bezpośrednich i pośrednich projektu. IP zatwierdzając harmonogram płatności powinna ocenić, czy zapotrzebowanie w danym momencie na dofinansowanie wynika z harmonogramu realizacji projektu. Zgodnie z § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 7 grudnia 2017 r. w sprawie zaliczek w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich (Dz.U. z 2017 r. poz. 2367), „w przypadku gdy umowa o dofinansowanie przewiduje wypłatę zaliczki w kilku transzach, wypłata drugiej i kolejnych transz jest uzależniona od rozliczenia określonej w umowie o dofinansowanie części, nie niższej jednak niż 70% łącznej kwoty dotychczas otrzymanych transz zaliczki”. Regulacja ta nie dotyczy jednak zaliczek i transz zaliczek

	<p>przekazanych w ramach projektów, w których całość lub część wydatków dokonywana jest na podstawie art. 67 ust. 1 lit. b-d rozporządzenia ogólnego nr 1303/2013 i art. 53 ust. 1 lit. b-d rozporządzenia ogólnego nr 2021/1060 (ust. 4), a zatem z zastosowaniem uproszczonych metod rozliczania wydatków (w tym omawianych ryczałtowych kosztów pośrednich). Przepływy finansowe w projekcie zaliczkowym, którego koszty pośrednie rozliczane są w sposób uproszczony (ryczałt) powinny zostać uregulowane w umowie tak, aby beneficjent miał świadomość przysługujących mu praw i ciężących na nim obowiązków związanych z ponoszeniem kosztów pośrednich z zaliczki i rozliczaniem tych kosztów w poszczególnych wnioskach o płatność.</p>
--	---

2023

Pytania dotyczące uproszczonych metod rozliczania wydatków wyślij do:
sco@mfi.pr.gov.pl

